Helsinki 25.10.2004

IB04/03432

REC'D 2 2 NUV ZUU4

WIPO PCT RO/IB

ETUOIKEUSTODISTUS PRIORITY DOCUMENT

Hakija Applicant

Bio-Nobile Oy

Masku

Patenttihakemus nro Patent application no

20031535

Tekemispäivä Filing date

20.10.2003

Kansainvälinen luokka International class

C12M

Keksinnön nimitys Title of invention

"Magneettinen siirtomenetelmä, mikropartikkelien siirtolaite, ja reaktioyksikkö"

Täten todistetaan, että oheiset asiakirjat ovat tarkkoja jäljennöksiä Patentti- ja rekisterihallitukselle alkuaan annetuista selityksestä, patenttivaatimuksista, tiivistelmästä ja piirustuksista.

This is to certify that the annexed documents are true copies of the description, claims, abstract and drawings originally filed with the Finnish Patent Office.

Tutkimussihteer(

PRIORIT

SUBMITTED OR TRANSMITTED IN COMPLIANCE WITH RULE 17.1(a) OR (b)

Maksu Fee

50 € 50 EUR

Maksu perustuu kauppa- ja teollisuusministeriön antamaan asetukseen 1027/2001 Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista muutoksineen.

The fee is based on the Decree with amendments of the Ministry of Trade and Industry No. 1027/2001 concerning the chargeable services of the National Board of Patents and Registration of Finland.

Arkadiankatu 6 A P.O.Box 1160

Puhelin: Telephone: + 358 9 6939 500

09 6939 500

09 6939 5328

BEST AVAILABLE COPY

FIN-00101 Helsinki, FINLAND

Telefax: Telefax: + 358 9 6939 5328 MAGNEETTINEN SIIRTOMENETELMÄ, MIKROPARTIKKELIEN SIIRTOLAITE, JA REAKTIOYKSIKKÖ - MAGNETIC TRANSFER METHOD, A DEVICE FOR TRANSFERRING MICROPARTICLES AND A REACTOR UNIT

5 KEKSINNÖN KOHDE

Keksinnön kohteena on magneettinen siirtomenetelmä.

KEKSINNÖN TAUSTA

Magneettisella siirtomenetelmällä tarkoitetaan kaikkea magnetismin avulla hiukkasten (engl. particles) liikkeisiin liittyvää toimintaa, kuten esimerkiksi hiukkasten lajittelemista, keräämistä, siirtämistä, sekoittamista tai annostelua samassa nesteessä tai nesteestä toiseen.

Hlukkasilla, mikropartikkeleilla (engl. micro particles) tai magneettipartikkeleilla (engl. magnetic particles) tarkoitetaan kaikkia sellaisia pieniä hiukkasia, joiden halkaisija on pääasiallisesti mikrometrialueella, ja jolta voidaan liikuttaa magnetismin avulla. Tunnettuja magneetin avulla siirrettäviä hiukkasia on paljon erilaisia ja sovellukset, joissa niitä käytetään vaihtelevat myös paljon. Esimerkiksi mikrobiologiassa käytettävien hiukkasten koko on yleensä 0,01-100 µm, tavallisimmin 0,05-10 µm. Tunnettuja tällaisia hiukkasia ovat esimerkiksi ferromagneettista, paramagneettista tai supramagneettista materiaalia slsältävät hiukkaset. Hiukkaset voivat olla myös itsessään magneettisia, jolloin niitä voldaan liikuttaa minkä tahansa ferromagneettisen kappaleen avulla.

Mikropartikkelien käsittelyyn tarkoitetussa laitteessa on magnetismia hyväksi käyttävä elin, josta on seuraavassa käytetty nimitystä magneetti. Se voi olla kestomagneetti tai sähkömagneetti, joka vetää ferromagneettisia hiukkasia puoleensa, tai ferromagneettinen kappale, joka el itse ole magneettinen, mutta vetää silti magneettisia hiukkasia puoleensa.

Magneetti on tavallisesti edullisimmin pyöreä tankomagneetti. Se voi olla myös muun muotoinen tanko. Magneetin ei kuitenkaan tarvitse olla tanko lainkaan. Se voi olla myös lyhyt ja leveä, tai minkä muotoinen kappale tahansa. Magneetti voi myös olla muodostettu yhdestä tai useammasta kappaleesta, kuten magneeteista tai ferromagneettisista kappaleista.

Magneetin päällä on oltava suojus, joka suojaa magneettia erilaisilta haitallisilta olosuhteilta ja mahdollistaa mikropartikkelien käsittelyn, kuten sitomisen ja vapauttamisen. Suojuksen rakenne voi vaihdella suuresti, sillä se voi olla esimerkiksi joustavaa tal venyvää materiaalia oleva ohut kalvo tai vaikka kovamuovia oleva kuppi.

Yleisesti mikropartikkelelta käytetään kiinteänä faasina (engl. solid phase) sitomaan erilaisia biomolekyylejä, soluorganelleja, bakteereja tai soluja. Mikropartikkeleiden pinnalle voidaan myös immobilisoida esimerkiksi entsyymejä, jolloln entsyymien käsittely ja jatkokäyttö on tehokasta. Useimmat nk. magneettiset nanopartikkellt (< 50 nm) eivät sovellu tavallisilla kestomagneetellla tai sähkömagneetellla käsiteltäviksi vaan vaativat erityisen voimakkaan magneettigradientin käyttämistä, kuten on esitetty julkaisussa EP 0842704 (Miltenyi Biotec). Tavallisilla kesto- ja sähkömagneetellia voidaan tavallisesti käsitellä magneettipartikkeleita, kuten mikropartikkeleita, jotka ovat noin 0,1 µm tai suurempia halkaisijaltaan. Näytteen viskositeetti voi myös vaikeuttaa partikkeleitten poimimista merkittävästi. Kerättävät partikkelit voivat olla alunperin suspendoltu Isoon nestemäärään, josta halutaan sitoa tutkittavaa ainetta tai vaikkapa soluja hlukkasten pinnalle. Erityisen tärkeää on voida käyttää isoja lähtötilavuuksia sovelluksissa, joista vähälukuiset komponentit halutaan saada eristettyä analysointia varten. Esimerkiksi patogeenisten bakteerien tehokas rikastaminen suuresta näytetilavuudesta pieneen on kriittinen koska vaikuttaa suoraan määrityksen herkkyyteen ja analyysiaikaan. Tällä hetkellä ei ole olemassa riittävän tehokasta tapaa tehdä mikropartikkelien avulla konsentrointia suuresta tilavuudesta pieneen tilavuuteen. Edullista olisi se, että edellä kuvatun kaltainen suoritus olisi mahdollisimman yksinkertainen ja tehokas.

TEKNIKAN TASO

Magneetin avulla käsiteltäviä mikropartikkeleita on käytetty jo 1970-luvulta lähtien. Tämä teknologia tuli hyvin suosituksi muun muassa immunomäärityksissä. Mikropartikkellen käyttämisellä immunomäärityksissä sitoutuneen antigeeni-vasta-aine kompleksin erottamiseksi vapaasta fraktiosta tarjosi merkittävän edun erityisesti reaktionopeudessa. Pääasiallinen kehitys mikropartikkelien hyväksikäytössä on viimeisten vuosien aikana tapahtunut molekyyliblologian, mikrobiologian ja solubiologian alueilla.

30

35

5

10

20

25

Perinteisessä menetelmässä reaktioliuoksessa olevat magneettipartikkelit, kuten mikropartikkelit vangitaan astian ulkopuolisen magneetin avulla tiettyyn kohtaan putken sisäseinään. Tämän jälkeen liuos yritetään varovalsesti poistaa magneettipartikkelien ympäriltä. Perinteisessä menetelmässä käsitellään aktiivisesti nesteitä ja magneettipartikkelit pysyvät samassa astiassa koko suorituksen ajan.

Tolsessa lähestymistavassa käytetään magneettia aktiivisesti siirtämään mikropartikkeleita. Magneetti työnnetään mikropartikkeleita sisältävään liuokseen, jolloin magneetti vetää puoleensa liuoksessa olevia mikropartikkeleita ja ne muodostavat kilnteän saostuman. Tämän jälkeen magneetti ja mikropartikkelit voidaan nostaa pois nesteestä.

- Magneetti partikkeleineen voidaan tämän jälkeen upottaa toisessa koeputkessa olevaan nesteeseen, jonne mikropartikkelit voidaan irrottaa magneetista. Tässä menetelmässä liuosten käsittely, pipetoinnit ja lmuvaiheet (engl. aspiration phases) on minimoitu äärimmilleen.
- Patenttijulkaisussa US 2,517,325 (Lamb) kuvataan ratkaisu metalliesineiden poimimiseksi magneetin avulla. Julkaisussa kuvataan pitkä sauvamagneetti, jota liikutetaan rautaputken sisällä. Sauvamagneetin navat ovat fyysisen magneetin pituusakselin vastaisissa päissä. Liikuttamalla magneettia rautaputkessa sisäänpäin, voidaan magneettikenttää pienentää. Vastaavasti magneettia liikuttamalla ulos rautaputkesta magneettikenttä voimistuu.

 Julkaisussa kuvataan ratkaisu, jolla voidaan kerätä metalliesineitä magneettiyksikön kärkiosaan. Julkaisussa kuvataan myös kiinteä muovisuoja, jolla magneetti voidaan suojata.
- Patenttijulkaisussa US 2,970,002 (Laviano) kuvataan ratkaisu metalliesineiden keräämiseksi nesteistä magneetin avulla. Julkaisussa kuvataan pitkä kestomagneetti, joka kerää partikkeleita magneettiyksikön kärkiosaan. Magneetti on kiinni metallitangossa ja suojattu erillisellä muovisuojalla. Julkaisussa esitetään kestomagneetin liikuttamisen ja magneetin suojana käytettävän muovisuojan yhtelskäyttöä. Julkaisussa kuvataan metalliesineiden kerääminen magneettiyksikön kärkiosaan ja metalliesineiden vapautus suojan päältä erityisen muovisuojan muotoilun avulla.
 - Patenttijulkaisuissa US 3,985,649 (Eddelman), US 4,272,510 (Smith et al.), US 4,649,116 (Daty et al.), US 4,751,053 (Dodin et al.) ja US 5,567,326 (Ekenberg et al.) kuvataan ratkaisuja, joissa kaikissa magneetilla kerätään magnetoitavaa materiaalia suoraan liuoksesta. Näille julkaisuille on yhteistä myös se, että magneetit eivät ole suojattu erillisillä muovisuojilla. Näissä ratkaisuissa edellytetään magneettikärjen pesua ennen seuraavan näytteen käsittelyä kontaminaatioriskin ja epäpuhtauksien siirtymisefektin (engl. carry-over efect) poistamiseksi.
- Patenttijulkalsussa US 5,288,119 (Crawford, Jr. et al.) kuvataan ratkaisu, jolla voidaan kerätä metalli-esineitä magneetin avulla. Julkaisun mukaisen laitteen magneettia ei ole suojattu erityisellä suojalla eikä se sovellu metalliesineiden poimimiseen nesteistä.

Julkaisussa kuvataan ratkaisu suurempien metalliesineiden poimimiseksi. Julkaisussa on esitetty pitkä sauvamagneetti, jota liikutaan el-magneettisen putken sisällä. Tämän putken erityisominalsuus on se että se toimii magneettikentän estäjänä (engl. blocking) vaikka se ei ole magneettinen. Julkaisussa esitetään vaihtoehtoisina materiaaleina tähän tarkoitukseen esimerkiksi vismutti tai lyijy tal niiden seos. Ratkaisun mukaisen laitteen magneetti ei ole suojattu erityisellä suojalla eikä se sovellu metalliesineiden poimimiseen nesteistä.

Hakemusjulkaisussa WO 87/05536 (Schröder) kuvataan muovisuojan sisällä liikuteltavan kestomagneetin käyttöä ferromagneettisen materiaalin keräämiseksi niitä sisältävästä liuoksesta. Magneetin ollessa ala-asennossa ferromagneettinen materiaali keräytyy magneettiyksikön kärkiosaan. Julkaisussa kuvataan näin kerätyn ferromagneettisen materiaalin siirtäminen toisessa astiassa olevaan liuokseen ja materiaalin vapauttaminen kärkiosasta sinne. Ferromagneettisen materiaalin vapauttaminen kuvataan suoritettavaksi muovisuojan muotoilun avulla, joka estää materiaalia liikkumasta magneetttia liikutettaessa ylöspäin.

Patenttijulkaisussa US 5,837,144 (Bienhaus et al.) kuvataan menetelmä, mikropartikkelien keräämistä erityisen muovisuojalla varustetun magneetin avulla. Tässä julkaisussa kuvataan mikropartikkellen sitominen liuoksesta, joka johdetaan astiasta pois erilaisin järjestelyin. Magneettia liikuttamalla voidaan mikropartikkellt saada vapautumaan suojakalvon päältä.

Patenttijulkaisulssa US 5,942,124 (Tuunanen), US 6,020,211 (Tuunanen), US 6,040,192 (Tuunanen), US 6,065,605 (Korpela et al.) ja US 6,207,463 (Tuunanen) ja sekä patenttihakemusjulkaisussa US 20010022948 (Tuunanen) kuvataan myös muovisuojalla varustettuja laitteita mikropartikkelien keräämiseksi liuoksesta ja siirtämiseksi toiseen lluokseen. Näissä julkaisuissa kuvataan pääasiallisesti ratkaisuja, joiden tarkoltuksena on käsitellä mikropartikkeleita erittäin pienissä tilavuuksissa. Julkaisussa US 5,942,124 (Tuunanen) kuvataan laite, jolla mikropartikkelit voidaan konsentroida aivan magneettiyksikön kärkiosaan. Julkaisussa US 6,020,211 (Tuunanen) kuvataan edellisessä julkaisussa esitettyä laitetta käytettäväksi yhdessä suuren nk. perinteisen magneetin avulla kerättyjen mikropartikkeleiden siirtämiseen pienempiin astioihin. Julkaisussa US 6,040,192 (Tuunanen) kuvataan automatisoitu menetelmä mikropartikkelien käytöstä spesifisissä määrityksissä ja pienten tilavuuksien käsittelyssä. Julkaisussa US 6,065,605 (Korpela et al.) jatketaan edelleen julkaisussa US 5,942,124 (Tuunanen) kuvatun ratkaisun soveltamista suurehkojen tilavuuksien käsittelyyn. Nyt kuvataan menetelmä, jossa

5

10

20

25

30

mikropartikkelit on ensin kerätty erityisellä ison magneetin sisältävällä magneettiyksiköllä . Tämän jälkeen käytetään julkaisussa US 5,942,124 (Tuunanen) kuvattua magneettiyksikköä siirtämään mikropartikkelipelletti eteenpäin pienempiin astioihin. Julkaisussa US 6,207,463 (Tuunanen) samaten sovelletaan edellä kuvattua magneettiyksikköä, jolla voidaan kerätä mikropartikkeleita aivan laitteen kärkiosaan. Hakemusjulkaisu US 20010022948 (Tuunanen) kuvaa myös erittäin pienen mikropartikkelimäärän käsittelemistä erityisissä sille suunnitelluissa astioissa.

Patenttijulkaisussa US 6,403,038 (Heermann) kuvataan laite, jossa on muovisuoja ja erityiseen tankoon kiinnitetty kestomagneetti. Mikropartikkelit kerätään muovisuojan kärkiosaan ja menetelmä on erityisesti tarkoitettu pienten tilavuuksien käsittelyn. Tangossa on erityinen ulkoneva osa, jonka avulla magneetti ja tanko pysyy paikallaan suojaputkessa.

Patentissa EP 1058851 (Korpela) ja hakemusjulkaisussa WO 01/60967 (Korpela) kuvataan laitteita, joissa on venyvä elastomeerinen suojakalvo. Näissä ratkaisuissa mikropartikkelit kerätään venyvän suojakalvon pinnalle, josta ne edelleen voidaan slirtää toiseen astiaan. Magneetin suojakalvo on tehty venyvästä materiaalista, jolloin kalvo on venyneenä mahdollisimman ohut. Näin aikaansaadaan mahdollisimman pleni etäisyys magneetista nesteeseen.

20

25

10

15

Patenttijulkaisussa US 5,610,077 (Davis et al.) kuvataan erityisen sisäputken ja ulkoputken yhteiskäyttöä suoritettaessa spesifisiä immunomäärityksiä. Julkaisussa kuvataan erityisen sisäputkijärjestelyn avulla suoritettavia immunomäärityksiä koeputkessa tai mikrotilitterilevyn eli mikrolevyn kuopassa pienellä nestetilavuudella. Kyseisellä putkijärjestelyllä voidaan koeputkessa tai mikrolevyn kuopassa olevan pienen nestetilavuuden nestepintaa nostaa ja näin saada aikaan putken reaktiivisen pinnan suureneminen ja liuoksentehokas sekoitus. Julkaisussa ei mainita mikropartikkeleita eikä konsentrointia suuresta nestetilavuudesta pieneen nestetilavuuteen.

Missään edellä kuvatuissa patenteissa ei ole kuvattu menetelmää, jolla voitaisiin tehokkaasti kerätä erittäin suurista nestetilavuuksista mikropartikkeleita ja vapauttaa kerätyt partikkelit pienempään nestetilavuuteen. Varsinkaan ei ole kuvattu realistista tapaa kerätä suurta mikropartikkelimäärää suuresta nestetilavuudesta. Edellä mainituissa julkaisuissa kuvataan ennemminkin pienehköjen nestetilavuuksien, kuten 5-10 ml käsittelyä, ja erittäin pienten nestetilavuuksien käsittelyä. Jos halutaan sitoa proteiineja, peptidejä, nukleiinihappoja, soluja, bakteereja, viruksia tai multa komponentteja isosta tilavuudesta mikropartikkelien pinnalle on olemassa tiettyjä perusedellytyksiä käytettävälle

optimaaliselle partikkelimäärälle. Riippuen käytettävistä mikropartikkeleista, edullinen hiukkasten määrä eristettävää nestemillilitraa kohti voi olla esimerkiksi vähintään 10⁷ kpl esimerkiksi 1-5 µm halkaisijaltaan olevia mikropartikkeleita. Tarvittavien hiukkasten määrä kasvaa edelleen, jos tietystä yksikkötilavuudesta halutaan saada mahdollisimman luotettavasti sidotuksi haluttu, erittäin harvalukuinen komponentti.

Varsinkin julkaisuissa US 5,942,124 (Tuunanen), US 6,020,211 (Tuunanen), US 6,065,605 (Korpela et al.), ja US 6,207,463 (Tuunanen) ja EP 0 787 296 (Tuunanen) kuvatun mikropartikkeleita on tarkoitus kerätä suurehkosta astiasta suuri määrä erittäin pienellä magneetilla hyvin terävän ja kapean sauvan pieneen kärkiosuuteen, on epäkäytännöllinen.

Suurta määrää mikropartikkeleita ei voida siirtää pleneen tilavuuteen plenen pisteen ympärillä, koska mikropartikkelimassan muodostaman pelletin fyysiset mitat kasvavat nopeasti käsiteltävän nestetilavuuden myötä. Suuri mikropartikkelimassa pitää olla kerättynä joko isolle alueelle tal erityiseen syvennykseen.

KEKSINNÖN TARKOITUS

10

15

20

25

30

35

Tämän keksinnön tarkoituksena on aikaansaada menetelmä ja laite, jollla ei ole edellä esitettyjä epäkohtia. Keksinnön mukaiselle magneettiselle siirtomenetelmälle on tunnusomaista se, että

Keksintö liittyy nimenomaan mikropartikkelien aktiiviseen keräykseen ja siirtelyyn nesteestä toiseen. Menetelmää voidaan erityisesti käyttää automaattisessa laitteistossa, jossa voidaan suorittaa erilaisia mikropartikkeleiden siirtoja, pesuja ja inkubointeja. Automaattiseen laitteistoon on mahdollista yhdistää yksiköitä, joiden tarkoituksena on esimerkiksi PCR-reaktioiden tai erilaisten leimojen detektio.

KEKSINNÖN MUKAINEN SIIRTOLAITE

Keksinnön kohteena on myös mikropartikkelien siirtolaite.

Keksinnön mukaisen laitteen keskelnen tekninen ominaisuus on se, että magneettikentän voimakkuutta ja kohdistusta suhteessa magneettia ympäröivään suojakalvoon voidaan säädellä. Tämä voidaan toteuttaa liikuttelemalla magneettia ferromagneettisessa putkessa siten, että se voi olla kokonaan putken sisällä, jolloin magneetin teho on mitätön tai olematon, tai se voi olla osittain tai kokonaan putken ulkopuolella, jolloin magneetin teho ja keräyspinta ovat suhteessa magneetin ulkonevaan osaan. Yhdistämällä nämä

ominaisuudet magneettipartikkelien siirtämiseen sopivan kokoisiin astioihin aikaansaadaan erittäin tehokas keräys- ja konsentrointitapahtuma.

Putki voi olla tehty raudasta tai muusta sopivasta materiaalista, jonka magneettiset ominaisuudet ovat sopivia estämään magneettivuota pääsemästä putken läpi. Magneetin tehoa voidaan säädellä muuttamalla magneetin paikkaa ferromagneettisen putken suhteen siten, että osa magneetista on putken sisällä. Vaihtoehtoisesti magneettia voidaan pitää paikallaan ja ferromagneettista putkea liikutetaan suhteessa magneettiin. Magneetti on kiinnitetty tankoon, joka voi olla ferromagneettinen tai ei ole ferromagneettinen, ja jonka avulla magneettia voidaan liikuttaa ferromagneettisessa putkessa.

Keksinnössä mainittava ferromagneettisen putken ominaisuuksia ja etuja ovat ainakin seuraavat:

- 1. Putki suojaa magneettia ja sen pinnoitusta mekaaniselta rasitukselta
- Putki vahvistaa magneettitangon rakennetta ja erityisesti putken ja liikkuvan tapin liittymiskohtaa
 - 3. Putki mahdollistaa magneetin keräyspinnan ja keräysvoiman säätämisen
 - 4. Putki suojaa ulkopuolisia magneettikentille herkkiä laitteita erityisesti silloin kun magneetti on putken sisällä
- 20 5. Putkella voidaan venyttää ja/tal muotoilla venyvää suojakalvoa

Magneetti voi olla muodoltaan esimerkiksi pyöreä tanko tai tappi, mutta se voi olla myös muun muotoinen. Magneetin magnetointiakseli voi myös vaihdella. Magnetointiakseli voi olla joko pituussuuntainen, jolloin se on yhdensuuntainen tangon pituusakselin kanssa ja magneetin navat ovat tangon päissä. Tällöin magnetointi on saman suuntainen kuin ferromagneettinen putki eli magneetin tai putken liikesuunnan suuntainen.

Magneetin magnetointiakseli voi kuitenkin olla myös poikittaissuuntainen, jolloin se on kohtisuorassa sekä ferromagneettisen putken että tankomaisen magneetin pituusakselin suhteen. Tällöin magnetoinnin suunta on kohtisuorassa magneetin tai putken liikesuunnan suhteen.

Toisaalta magneetti voi koostua myös useasta eri magneetista, jotka voivat olla samanlaisia tai erilaisia, ja jotka voivat olla kiinnitettyinä tolsiinsa magneettivoiman avulla tai jonkin materiaalin välityksellä, joka on ferromagneettista tai ei ole ferromagneettista. Magneetti voi olla myös yhdistelmä magneettista ja ferromagneettista materiaalia. Magneetti voi myös olla joko kestomagneetti tai sähkömagneetti.

10

25

30

Keksinnön mukaisella magneettijärjestelyllä, suojakalvolla ja käytettävillä astioilla voidaan käsitellä erittäin tehokkaasti mikropartikkeleita sekä suurissa että pienissä nestetilavuuksissa. Mikropartikkelien keskittäminen aivan magneettiyksikön kärkiosan tuntumaan mahdollistaa sekä konsentroinnin suurista tilavuuksista että mikropartikkelien käsittelyn pienissä tilavuuksissa. Keksinnössä kuvataankin universaalia ratkaisua mikropartikkelien kanssa tehtäviin sovelluksiin sekä suuressa että pienessä mittakaavassa.

- Keksinnön avulla saavutetaan ratkalsu, joka on optimaalinen käytettäväksi laajasti mikropartikkelien keräämiseksi ja siirtämiseksi sekä suurista että pienistä nestetilavuuksista. Erityisesti keksintö auttaa partikkelien keräämistä suurista nestetilavuuksista ja niiden vapauttamista pieniin nestetilavuuksiin.
- Keksinnössä esitetään erityisellä muovisuojan tai elastomeerin ulkopuolen muotoilulla saavutettavan riittävää tukea kerättävän mikropartikkelimassan edulliseksi ja luotettavaksi keräämiseksi suojan ympärille. Erityisellä muotoilulla tarkoitetaan esimerkiksi erikokoisia ja syvyisiä uria, kuoppia ja/tai kohoumia. Näiden muotoilujen lomlin keräytyessään mikropartikkelipelletti saa erityistä tukea suojasta kun magneettiyksikköä siirrellään ja nestevirtauksia vastaan. Erittäin merkittävä on viskoosien näytteiden aiheuttama vaikutus, joka merkitsee pahimmillaan sitä, että mikropartikkelit eivät pysy suojan kyljessä kiinni vaan jäävät liuokseen. Suurten tilavuuksien käsittelyssä edellä mainitulla muotoilulla on luonnollisesti suuri etu keräysvarmuuteen.
- Keksinnössä kuvattu laite ja menetelmä on mahdollista ottaa käyttöön erittäin suurten tilavuuksien käsittelyssä ja toisaalta sitä voidaan soveltaa myös pienissä tilavuuksissa. Erityisen tehokas menetelmä on silloin kun optimoidaan magneettiyksikkö, sen kanssa käytettävät astiat ja nestetilavuudet keskenään. Erityisesti magneettiyksikön syrjäyttämän nestetilavuuden käyttäminen nestepinnan korkeuden säätämiseksi on menetelmässä erittäin tehokas tapa konsentrointivaiheessa. Ensimmäistä kertaa kuvataan laite ja menetelmä, jonka mikropartikkelien keräämisalaa, voimakkuutta ja mikropartikkelien fyysistä sijaintipaikkaa voldaan säätää kulloistenkin tarpeiden mukaan.
 - Keksinnössä kuvataan laite ja menetelmä, jolla voldaan kerätä mikropartikkeleita monessa eri sovelluksissa. Keskeinen tekninen ratkaisu keksinnössä on magneettikentän voiman ja kohdistuksen säätelymahdollisuus ferromagneettisen putken avulla ympäröivään suojakalvoon, jonka ympärille mikropartikkelit kerätään. Magneettia voidaan liikuttaa

35

ferromagneettisen putken suhteen ulos ja sisään, jolloin magneettin magneettikenttää muutetaan. Magneetin ollessa ulkona kohdistuu suojakalvoon sen suuruinen magneettikenttä kuin ferromagneettisen putken ulkopuolella on magneettia. Tällöin mikropartikkeleita voidaan kerätä suojakalvon ulkopuolelle. Kun magneetti on liikutettu kokonaan ferromagneettisen putken sisään ei ulospäin vaikuta merkittävää magneettikenttää. Tässä tapauksessa mikropartikkelit eivät keräänny suojakalvon ympärille vaan pysyvät liuoksessa. Putki voi olla kiinteä tai säädettävä jotta saadaan aikaan paras mahdollinen keräystehokkuus.

- 10 Keksinnön mukainen menetelmä ja laitemahdollistavat seuraavat ratkaisut ja ominaisuudet:
 - 1. Mikropartikkelien kerääminen suuresta nestemäärästä.
 - 2. Suuren mikropartikkelimäärän kerääminen.
 - 3. Saman laitteen käyttäminen pienten nestemäärien ja pienien mikropartikkelimäärien keräämisessä.
 - 4. Mikropartikkelien kerääminen alnoastaan magneetin yhteen päähän tai yli koko magneetin pinnan.
 - 5. Mikropartikkelien kerääminen jäykkää muovisuojaa käytettäessä.
 - Mikropartikkelien kerääminen venyvää, elastomeerista muovisuojaa käytettäessä.
- 7. Erilaisten liikkeiden, kuten magneetin tal sen ympärillä olevan holkin liikkeiden hyödyntäminen.
 - 8. Erilaisten astioiden käyttäminen konsentroinnissa.
 - 9. Mikropartikkellen vapauttaminen pleneen nestemäärään.
- 10. Erilaisten magneettien käyttäminen optimaalisen mikropartikkellen keräysgeometrian aikaansaamiseksl.
 - 11. Tehokas sekoittaminen.
 - 12. Koeputken tai mikrolevyn kaivon tai kuopan sulkeminen suojakalvon avulla.

Mikropartikkeleissa voi olla affiniteettiligandeja, entsyymejä, vasta-aineita, bakteereja, soluja tai soluorganelleja. Haluttujen komponenttien sitoutuminen voidaan myös saada aikaan valitsemalla käytettävien mikropartikkelien pinta-ominaisuudet ja puskurien kompositio sopivasti edulliseksi sitomaan haluttuja komponentteja näytteistä. Esimerkkeinä ovat ioninvaihto-, hydrofobinen- ja käänteisfaasikromatografia. Näissä esimerkiksi proteiinien sitoutuminen ja vapauttaminen mikropartikkelien pinnalta suoritetaan sopivasti valittujen puskurien ja liuosten avulla. Erittäin tärkeitä tekijöitä ovat tällöin esimerkiksi suolapitoisuus ja pH.

15

30

Affiniteettiligandi voi olla esimerkiksi yksi- tai kaksisäikeinen nukleotidisekvenssi, kuten esimerkiksi DNA (Deoxyribonucleic Acid), RNA, mRNA tai cDNA (Complementary DNA), tai PNA (Peptide Nucleic Acid), proteiini, peptidi, polysakkaridi, oligosakkaridi, pienimolekyylinen yhdiste tai lektiini. Affiniteetiligandi voi olla myös jokin seuraavista:

Ovomucoid, ProteinA, Aminophenyl boronic acid, Procion red, Phosphoryl ethanolamine, Protein G, Phenyl alanine, Proteamine, Pepstatin, Dextran sulfate, EDTA (Ethylenediaminetetraacetic Acid), PEG (Polyethylene Glycol), N-acetyl-glucosamine, Gelatin, Glutathlone, Heparin, Iminodiacetic acid, NTA (Nitrilotriacetic Acid), Lentil lectin, Lysine, NAD (Nicotinamide Adenine Dinucleotide), Aminobenzamidine, Acriflavine, AMP, Aprotinin, Avidin, Streptavidin, Bovine serum albumin (BSA), Blotin, Concanavalin A

Entsyymin tal affiniteettiligandin immobilisointi mikropartikkeleihin tarkoittaa sitä, että entsyymi tai ligandi on kiinnitetty partikkeleiden pintaan tai että se on vangittu "häkkimäisen" partikkelin sisään, kuitenkin niin, että ympäröivä liuos pääsee kosketukseen sen kanssa.

Entsyymin tai affiniteettiligandin kiinnittäminen mikropartikkeleihin voidaan tehdä kovalenttisen sidoksen avulla, esimerkiksi kantajassa olevien amino- tai hydroksiryhmien avulla. Vaihtoehtoisesti sitominen voidaan aikaansaada bioaffiniteettiparin, esimerkiksi biotiini/streptavidiini -parin avulla. Erään tavan mukaan immobilisoitava entsyymi tuotetaan rekombinantti-DNA-teknologialla esimerkiksi Escherichia coli bakteerissa ja entsyymiin on tehty erityinen affiniteettihäntä. Tämä affiniteettihäntä sitoutuu mikropartikkeleihin, joihin on sopivasti klinnitetty kyseiseen affiniteettihäntään voimakkaasti sitoutuva komponentti. Affiniteettihäntä voi olla pienimolekyylinen yhdiste tai proteiini. Tällaisella järjestelyliä halutun entsyymin puhdistamisessa voitaisiin tehokkaasti käyttää hyväksi mikropartikkeleita ja samalla mikropartikkeliin sitoutunut entsyymi olisi valmiiksi immobilisoitu mikropartikkelin pinnalle käytettäväksi keksinnössä kuvatussa menetelmässä.

30

35

20

25

(ConA) ja Cibacron Blue.

Entsyymin tai affiniteettiligandin kiinnittäminen mikropartikkeleihin voi myös olla epäspesifinen, el-kovalenttinen, kuten adsorptio.

Keksinnön kohteena on laite ja menetelmä mikropartikkeleiden kerääminen hyvinkin erikokoisista astioista ja mikropartikkelien siirtäminen astiasta toiseen. Erityisesti keksinnössä kuvataan laittetta, jolla voidaan suuresta tilavuudesta kerätä mikropartikkelit ja konsentroida ne pienempään tilavuuteen. Käsite "mikropartikkelit tarkoittaa tässä

yhteydessä partikkelita, joiden koko suositeltavasti on 0,10-100 µm. Mikropartikkeli voi olla myös huomattavasti suurempikin partikkeli esimerkiksi useita millimetriä halkaisijaltaan oleva partikkeli. Keksinnössä mikropartikkelit ovat magneettisia, kuten esimerkiksi para-, superpara- tai ferromagneettisia, tai magnetoltavissa olevaa materiaalia, tai mikropartikkelit on liitetty magneettiseen tai magnetoltavissa olevaan kappaleeseen ja että mikropartikkelit, joihin voi olla liitettynä esimerkiksi affiniteettiryhmiä tai entsyymeitä, vangitaan ensimmäiseen astiaan upotetun magneettiyksikön avulla, siirretään magneettiyksikkö toiseen astiaan, ja vapautetaan mikropartikkelit magneetin vaikutuksesta sopivin eri tavoin kuten keksinnössä kuvataan. Vaihtoehtoisesti mikropartikkeleja el tarvitse erityisesti irrottaa magneettiyksiköstä.

Magneetti, jonka avulla partikkelit vangitaan, voi olla joko kestomagneetti tai sähkömagneetti. Magneettien muoto voi sovelluksesta riippuen vaihdella. Magneettikenttä voi olla magneeteissa erilainen: pituussuunnassa magnetoitu magneetti, samansuuntaisesti kuin magneetin halkaisija magnetoitu tai useita magneettinapoja samassa magneettikappaleessa. Yksittäisiä magneetteja voi olla myös liitettynä toisiinsa tai sopivien ferromagneettisten tai ei-ferromagneettisten välikappaleiden avulla.

Suojakalvo voi olla venymätöntä materiaalia kuten esimerkiksi polypropyleeniä, polystyreeniä, polykarbonaattia, polysulfonia ja polyetyleeniä. Suojakalvo voi olla myös eiferromagneettista metallia tai ferromagneettista metallia. Suojakalvo voi olla myös venyvää elastomeriista materiaalia kuten esimerkiksi silikonikumia, fluoroelastomeeriä, polykloropreenia, polyuretaania tai klorosulfonoitua polyetyleeniä. Suojakalvo voi myös olla käsitelty erityisillä aineilla ja näin saada suojakalvon ominaisuuksia muutettua. Suojakalvo voi näin olla pinnoitettu esimerkiksi teflonilla (PTFE, Polytetrafluoroethylene). Erityisen tärkeää on voida vallta suojamateriaali ja mahdollinen lisäkäsittely siten, että lopputulos mahdollistaa keksinnön mukaisen toiminnan jopa erittäin voimakkaiden tai syövyttävien kemikaalien kanssa. Suojakalvo voi myös olla muotoiltu siten, että se mahdollistaa useiden erillisten magneettiyksiköiden suojauksen, esimerkiksi 8, 12 tai 96 kanavaisissa laitteissa. Suojakalvon muoto voi olla joko putkimainen, levymäinen tai epäsäännöllisesti muotoiltu. Erityisen monia mahdollisuuksia on elastomeeristä suojakalvoa käytettäessä, koska tällöin sisällä oleva magneetti ja ferromagneettinen putki voivat myös muotoilla suojakalvoa.

Eräs edullinen vaihtoehto suojakalvolle on tasainen tai levymäinen, venyvää materiaalia oleva suojakalvo. Tällainen suojakalvo voi olla yksittäinen ja erityisessä kehyksessä oleva, venyvä kalvo. Kehyksen tarkoituksena on helpottaa suojakalvon käyttöä sekä aikaansaada kalvolle venytykseen sopivia ominaisuuksia. Toinen vaihtoehto on rullamainen

10

15

20

25

30

sovellusmuoto, jolloin suojakalvon vaihto voidaan tehdä yksinkertaisesti rullaamalla uutta suojakalvoa rullalta. Tähänkin vaihtoehtoon voi sisältyä kehyksen, erityisen tuen tal kannattimen käyttäminen silloin, kun suojakalvoa venytetään varsinaisen käytön alkana. Tällaisen, yhdestä levystä muodostuvan suojakalvon käyttäminen on erittäin suositeltava vaihtoehto silloin, kun halutaan vähentää materiaalin kulutusta eristys- ja puhdistustapahtumissa. Levymäisen suojakalvon käyttäminen on myös taloudellisesti halvempaa kuin muottityökaluilla valmistettujen muotolltujen ja isokokoisten suojakalvojen käyttäminen.

Levymälsen suojakalvon käyttäminen automaattisessa laitteessa on erittäin yksinkertainen ja tehokas valhtoehto. Levymälstä suojakalvoa käytettäessä voidaan ferromagneettisella holkilla suorittaa ensimmäisessä vaiheessa alkuvenytys. Tässä valheessa magneetti on vielä ferromagneettisen holkin sisällä eikä suojakalvon ulkopuolella olevlin mikropartikkeleihin kohdistu magneettikenttää. Samalla kun suojakalvoa pidetään edelleen venytettynä, voidaan magneettia tuoda sopivasti ulos ferromagneettisen holkin sisältä. Tällöin magneetti venyttää suojakalvoa vielä lisää ja saa aikaan mikropartikkelien kerääntymisen suojakalvon ympärille kohtaan, jossa magneetin napa tai navat ovat. Liikuttamalla magneettia holkin sisälle tai ulos saadaan liuosta koeputkessa sekoitettua magneetin avulla. Sekoitus voidaan suorittaa myös ferromagneettista holkkia liikuttamalla ylös ja alas.

Erityisen edullinen edellä esitetty sovellusmuoto on käsiteltäessä mikropartikkeleita pienissä astioissa, kuten esimerkiksi mikrolevyissä, joissa on 96 tai 384 kaivoa. Esitetty liuoksen ja mikropartikkelien sekoitustapa on edullinen siksi, että koko laitetta ei tarvitse liikuttaa. Sekoitus tapahtuu pelkästään liikuttamalla magneettia ja/tai ferromagneettista holkkia. Erityisen optimaalinen esitetty ratkaisu on siitä syystä, että prosessissa ei tarvita perinteisiä ravistelijoita lainkaan. Onhan tunnettu tosiasia se, että perinteiset ravistelijat eivät pysty sekolttamaan tehokkaasti pieniä liuosmääriä eikä varsinkaan pitämään mikropartikkelelta lluoksessa. Tunnettujen laitteiden suuri ongelma onkin mikropartikkelien nopea sedimentoituminen kuopan pohjalle.

Edellä mainituissa tunnetuissa mikrolevyissä, joissa käytetään pieniä nestetilavuuksia, on nesteen haihtuminen inkubaatioiden ja sekoltusten aikana myös erityisen kriittinen asia. Käyttämällä suojakalvoa esitetyilä tavalla keksinnön mukaisesti mikropartikkeleita voidaan käsitellä myös pienissä tiiavuuksissa, koska suojakalvo sulkee samalla kuopan suun, jolloin nesteen haihtuminen vähenee. Siksi mikrolevyissä ei keksinnön mukaan enää

25

30

tarvita erillistä alumiinista, kumista tai liimateipin muodostamaa sulkijakantta sekoituksien ja inkubaatioiden ajaksi.

Etenkin silloin kun siirtolaitteissa käytetään erillisiä suojakalvoja, niin suojakalvo voi olla muotoiltu kärkiosastaan erityisellä tavalla. Kärkiosan muotoilu voi olla tarkoitettu aikaansaamaan mahdollisimman suuren mikropartikkelimäärän siirtämisen luotettavasti esimerkiksi viskoosista biologisesta näytteestä toiseen astiaan. Kerättäessä suuria määriä mikropartikkelelta pitkänomalsen suojakalvon kärkiosaan, kuten pituussuunnassa magnetoitua kestomagneettia käytettäessä tapahtuu, ovat uloimmat mikropartikkelikerrokset koko ajan vaarassa irrota ja jäädä iluokseen. Myös nestejännitys liuoksen ja ilman rajapinnassa on erittäin voimakas ja saa aikaan samankaltaisen mikropartikkeleita irrottavan vaikutuksen.

Suojakalvoa voidaankin muotoilla niin, että mikropartikkelit pysyvät mahdollisimman hyvin kiinni suojakalvossa siirtolaitetta liikutettaessa syntyvistä virtauksista huolimatta sekä nestepinnan läpäisystä ja nestepinnan pintajännityksen valkutuksesta huolimatta. Sitä varten suojakalvon kärkeen voidaan tehdä erilaisla syvennyksiä ja ulkonemia, joilla aikaansaadaan kerättyjen mikropartikkelien luotettava siirto tolseen lluokseen. Tällöin suojakalvo voi olla joko venyvää tai venymätöntä materiaalia.

20

25

30

35

10

15

Venyvästä materiaalista tehdyssä suojakalvossa voi olla erityinen muotoilu, jolla saadaan varmistettua sekä suuren mikropartikkelimäärän luotettava kerääminen että siirtäminen astiasta toiseen. Sitä varten suojakalvon reunoilla voi olla erityisiä kohoumia ja syvennyksiä, joihin mikropartikkelit kerääntyvät. Tällöin on edullista käyttää poikkisuuntaisesti magnetoitua magneettia, jolla mikropartikkeleita saadaan kerättyä isolle pinnalle. Suojakalvon muotoilulla aikaansaadaan erityisiä mikropartikkelimassoja kannattelevia rakenteita. Muotoilulla vaikutetaan myös nestevirtausten ja nestejännityksen häiritseviin vaikutuksiin. Venyvää materiaalia ja eri paksuisia kohtia käytettäessä suojakalvon kohoumat ja syvennykset venyvät eri tavoin. Tätä ilmiötä voidaan tehokkaasti käyttää hyväksi sekä mikropartikkelien irrotuksessa että varsinkin tehokkaan sekoituksen aikaansaamiseksi liuokseen.

Suurten mikropartikkelimassojen konsentrolnnissa plenempiin tilavuuksiin edellytetään tehokasta sekoitusta, jonka avulla mikropartikkelit saadaan tehokkaasti irtoamaan suojakalvon seinämältä. Esitetyllä tavalla suojakalvo itsessään toimii sekoituksen aikaansaavana elementtinä ja on näin ollen erittäin tehokas laite sekoituksen suorittamiseksi. Edullisimmin suojakalvon muotollu on erilainen eri kohdissa suojakalvoa.

Haluttaessa kerätä mikropartikkelit liuoksesta liikutetaan magneettia alas ja samalla venytetään kalvoa. Suojakalvoa venytettäessä sen pinnan erityinen muotoilu aikaansaa mikropartikkelien kerääntymisen suojaisiin tai kannatteleviin aluelsiin suojakalvon pinnalla. Kun mikropartikkelit halutaan irrottaa suojakalvolta, niin magneettia liikutetaan ylös päin ferromagneettisen holkin sisälle. Mikropartikkelien irrotuksen varmistamiseksi voidaan ferromagneettista holkkia liikuttaa samalla alaspäin, mikä venyttää suojakalvoa, ja sen jälkeen taas ylöspäin sekä toistaen näitä liikkeltä sopivasti.

Samalla neste astiassa on saatu sekolttumaan erittäin tehokkaasti, koska suojakalvon pinnan sopiva muotoilu toimii kuin vedenalainen paljepumppu. Vaihtoehtoisesti on myös mahdollista liikuttaa magneettia alaspäin ja siten venyttää suojakalvoa, kun halutaan aikaansaada tehokas sekoitus edellä kuvattuun ilmiöön perustuen. Magneetin liikuttaminen ferromagneettisen putken sijasta saa samalla alkaan myös mikropartikkeilen liikkeen kohti magneettia ja suojakalvon pintaa, mikä edelleen tehostaa sekoitusta. Näitä edellä mainittuja tapoja sekoittaa nestettä voidaan myös sopivasti yhdistellä. Tällainen sekoitusmenetelmä toimii myös käytettäessä pituussuunnassa magnetoitua magneettia.

KEKSINNÖN MUKAINEN REAKTIOYKSIKKÖ

Keksinnön kohteena on myös mikropartikkelien reaktioyksikkö. Keksinnön erään edullisen sovellutusmuodon mukaan keksinnön mukainen siirtolaite voi muodostaa myös reaktioyksikön (engl. reactor unit), jossa astia tai reaktori voi olla eri materiaaleista valmistettu ja vaihtelevan muotolnen. Astiassa, joka muodostaa reaktorikammion (engl, reactor chamber) voi olla yksi tai useampi aukko nesteiden sisään- ja ulosvientiä varten. Astiassa voi olla järjestely, jolla käsiteltävää nestettä kierrätetään uudestaan käsiteltäväksi astian sisään. Astia voi olla osa suurempaa kokonaisuutta, jossa on useita erilaisia ja erikokoisia astioita liitettynä sopivasti toisiinsa.

Keksinnössä kuvattu ferromagneettinen putki voi olla yksittäinen putki, joukko useampia putkia yhdessä tai järjestely, jossa yksittäiset putket muodostavat erityisen muodostelman putkia. Eräässä keksinnön suoritusmuodossa ferromagneettinen putki voi olla erityinen ferromagneettinen levy, jossa on yksi tai useampi reikä, joissa yksi tai useampi magneetti voi ilikkua. Tällainen järjestely on erityisen edullinen käsiteltäessä pieniä tilavuuksia esimerkiksi 8, 24, 48, 96 ja 384 kuoppalevy-formaatelssa, kuten mikrolevyissä tai vastaavissa.

35

10

15

20

25

30

Varsinkin erittäin suuria tilavuuksia käsiteitäessä voi olla edullista sisällyttää useita magneettiyksikköjä magneettiyksikköryhmäksi, jolloin keräyspintaa suurille

mikropartikkelimassoille voidaan entisestään kasvattaa. Lisäksi suojakalvon muotoilulla voidaan saavuttaa edullisia vaihtoehtoja suurten partikkelimassojen käsittelyyn.

Esitetyllä laitteella voidaan kerätä mikropartikkeleita useista eri astioista tai voidaan tehdä järjestely, jossa neste kulkee tasaisena virtana sauvojen ohi. Jälkimmäisessä tapauksessa on se etu, että siinä suurtenkin tilavuuksien operoiminen on suhteeliisen vaivatonta. Näissä kummassakin tapauksessa on lähtöoletuksena ollut se, että partikkelit ovat ensin vapaasti liuoksessa, josta ne sitten kerätään keksinnössä kuvatulla menetelmällä.

Keksinnön mukaisesti yhden suojakalvon sisällä voi myös olla useita magneettisauvoja suojakalvon sisäkehällä sopivasti järjestettynä. Erityisesti tämä koskee erittäin suurikokoisen suojakalvon tapausta, jolloin käsitellään erittäin suuria nestetilavuuksia. Toinen vaihtoehto on käyttää yhtä erittäin isoa magneettisauvaa suurikokoisen suojakalvon sisällä.

Keksinnön mukaisesti voi olla myös ratkalsu, jossa erikseen on magneettisauvat keräämään mikropartikkeleita ja erityinen laite tai sauva liikuttelemaan nestepintaa sopivasti keksinnössä kuvatulla tavalla. Tämä ratkaisu mahdollistaa ratkaisuja, joissa magneettisauvat eivät liiku lainkaan vaan nesteen ja mikropartikkellen liikutus hoidetaan sille erityisesti suunnitellun elimen avulla. Tällaisessa ratkaisussa käytettävä astia tai reaktori on sopivasti suunniteltu vastaamaan kuvattuja tarpeita.

Eräässä keksinnön mukaisessa sovellutusmuodossa on monta erillistä magneettisauvaa, joihin jokaiseen kuuluu oma suojakalvonsa. Nämä magneettisauvat voivat olla ryhmitelty sopivaan muodostelmaan, kuten esimerkiksi viuhkaksi riviin, ympyrän kaarelle tai usealle sisäkkäiselle ympyrän kaarelle, jossa jokainen sauva kerää ympärilleen sopivan määrän mikropartikkeleita.

Jos tällainen ratkalsu on vielä sijoitettuna suljettuun astiaan tai reaktoriin, jonne voidaan lisätä tarpeen mukaan nestettä, ja jossa voi olla erillinen venttiili, josta käsitelty neste voidaan päästä pois, niin näin aikaan saadulla ratkaisulla voidaan käsitellä erittäin suuria nestetilavuuksia. Jos näin kuvattua reaktorityyppiä pidetään kyljellään ja magneettisauvasysteemiä voidaan pyörittää suhteessa reaktorin suojakuoriin, niin tällaisella ratkaisulla voidaan saada myös sekoitus käsiteltäessä nestemäisiä näytteitä ja mikropartikkeleita. Mikropartikkelit voivat olla myös valmiiksi magneettisauvoissa klinni tai ne voidaan sopivasti prosessin aikana kiinnittää magneettisauvojen suojan päälle ja näin aktiivista pintaa on reaktorissa erittäin paljon. Sekoittamalla saadaan käsiteltävä neste

15

20

25

30

kulkemaan mikropartikkellen lomitse siten, että halutut komponentit kuten esimerkiksi proteiinit tarttuvat sauvojen päällä oleviin mikropartikkeleihin. Toisaalta neste voidaan saattaa mikropartikkellen lomitse järjestämällä nestevirtaukset sopivasti astiaan tai reaktorin sisällä.

5

10

15

20

25

30

35

Keksinnön mukainen laite ja menetelmä eivät rajoitu vain esimerkiksi molekyylibiologiaan tai proteiinien puhdistukseen, vaan ne on yleisesti sovellettavissa aloilla, joilla voidaan käyttää mikropartikkeleihin sidottuja ligandeja syntetisoimaan, sitomaan, eristämään, puhdistamaan tai rikastamaan haluttuja tekijöitä erilaisista näytteistä: diagnostiset sovellukset, biolääketiede, patogeenien rikastaminen, kemikaalien syntetisoiminen, bakteerien ja solujen eristäminen.

KEKSINNÖN KÄYTTÖSOVELLUKSET

Keksinnön mukainen laite ja menetelmä soveltuu käytettäväksi erittäin monilla sovellusalueilla esimerkiksi protelinikemian, molekyylibiologian, solubiologian ja proteomiikan alueilla. Keksinnöllä on sovelluksia teollisuudessa, diagnostiikassa, analytiikassa ja tutkimuksessa.

Proteiinien puhdistuksessa on tarvetta tehdä puhdistuskokeita pienissä tilavuuksissa ja toisaalta kasvattaa kapasiteettia hyvinkin suuriin tilavuuksiin. Kuvatulla keksinnöllä voidaan suorittaa proteiinipuhdistuksia tarpeen mukaan erilaisista näytetilatilavuuksista. Proteiinikemisteillä on tarve pystyä puhdistamaan proteiinia mahdollisimman vähän esikäsitellyistä näytteistä, kuten esimerkiksi solulysaateista (engl. Cell Lysate). Tärkeää on myös voida vaihdella puhdistuskapasiteettia muuttuvien tarpeiden mukaan. Nykyään se on mahdollista vaihtamalla käytettäviä pylväskokoja. Puhdistuksen edetessä protelinin konsentrolminen on yksi keskeisistä toimenpiteistä. Käytännössä tämä tarkoittaa nestetilavuuden pienentämistä ilman proteiinien merkittävää häviämistä tai denaturoitumista. Nykyisin yleisimmin käytetyt menetelmät ovat dialyysi tai suodatus. Molemmat ovat erittäin paljon alkaa vieviä menetelmiä. Tässä keksinnössä kuvatulla laitteelle ja menetelmällä voidaan tarjota proteiinialueelle monlpuolinen ja vaihteleviin näytetilavuuksiin soveltuva menetelmä. Kapasiteetin muuttaminen on helppoa ilman uusien kolonnien ostamista tai valmistamista. Yksinkertaisesti valitaan suurempaan näytetilavuuteen suurempi määrä mikropartikkeleita ja proteiinien sitomisen jälkeen kerätään keksinnössä kuvatulla laitteella ja menetelmällä mikropartikkelit ja proteiini pois liuoksesta. Pesuvaiheet voldaan suorittaa joko samassa astiassa tai vaihtamalla astiaa. Edellisessä tapauksessa käytetyt pesupuskurit pitää johtaa pois astlasta ja saada uusi pesupuskuri tilaile. Puskurin vaihto voidaan suorittaa myös erilaisilla venttiilijärjestelyillä tai

imujärjestelyillä. Pesujen jälkeen voidaan haluttaessa vapauttaa mikropartikkeleihin sitoutuneet proteiinit pieneen tilavuuteen ja konsentroida proteiiniliuos tehokkaasti. Tarpeen mukaan voidaan tilavuuden pienentäminen tehdä vaiheittain pienempää tilavuutta kohti.

5

10

Keksinnössä kuvatulla laitteella ja menetelmällä voidaan tehdä esimerkiksi ioninvaihto kromatografiaa, käänteisfaasi kromatografiaa, hydrofobista kromatografiaa ja affiniteettikromatografisia puhdistuksia. Geelisuodatukseenkin kuvatulla laitteella pystytään, mutta se edellyttää varsinaisen geelisuodatuksen suorittamista esimerkiksi kolonnissa ja tämän jälkeen mikropartikkelien keräämisen keksinnön mukaisella laitteella ja proteiinien ulosajamisen pieneen tilavuuteen. Menetelmä mahdollistaa esimerkiksi suolanpolstamisen näytteistä ilman suurta näytteen laimenemista verrattuna perintelseen geelisuodatuskolonneihin.

Immobilisoitujen entsyymien käyttäminen erilaisten proteiinien, sokerien, rasvojen ja erilaisten nk. biopolymeerien prosessoimisessa on erittäin tärkeä sovellusalue kuvatulle keksinnölle. Tärkeä ominaisuus verrattuna liukoisten entsyymien käyttämiselle on immobilisoitujen entsyymien helppo uudelleenkäyttömahdollisuus. Kuvatulla keksinnöllä immobilisoidun entsyymin peseminen jatkokäyttöä varten on erittäin helppoa ja tehokasta.

20

Esimerkkejä keskeisistä, muun muassa teollisuudessa käytetyistä entsyymiryhmistä ja yksittäisistä entsyymeistä ovat:

- KARBOHYDRAASIT: Alpha-Amylases, Beta-Amylase, Cellulase, Dextranase, Alpha Glucosidase, Alpha-Galactosidase, Glucoamylase, Hemicellulase, Pentosanase,
 Xylanase, Invertase, Lactase, Pectinase, Pullulanase
 - PROTEAASIT: Acid Protease, Alkaline Protease, Bromelain, Ficin, Neutral Proteases, Papain, Pepsin, Peptidases, Rennin, Chymosin, Subtilisin, Thermolysin, Trypsin
- LIPAASIT AND ESTERAASIT: Triglyceridases, Phospholipases, Esterases,
 30 Acetylcholinesterase, Phosphatases, Phytase, Amidases, Aminoacylase,
 Glutaminase, Lysozyme, Penicillin Acylase
 - ISOMERAASIT: Glucose Isomerase, epimerases, racemases
 - OKSIDOREDUKTAASIT: Amino Acid Oxidase, Catalase, Chloroperoxidase, Glucose Oxidase, Hydroxysteroid Dehydrogenase, Alcohol dehydrogenase, Aldehyde dehydrogenase, Peroxidases
 - LYAASIT: Acetolactate Decarboxylase, Aspartic Beta-Decarboxylase, Furnarase, Histidase, DOPA decarboxylase

- TRANSFERAASIT: Cyclodextrin Glycosyltranferase, Methyltransferase, Transaminase, Kinases
- LIGAASIT

- FOSFATAASIT: Alkaline Phosphatase

5

Entsyymien käyttäminen on erittäin yleistä monilla eri teollisuuden haaroilla, joista seuraavassa muutamia esimerkkejä: lipidien, proteiinien, peptidien, steroidien, sokerien, aminohappojen, lääkeainelden, muovien, hajusteiden, kemikaalien ja nk. chiral kemikaalien synteesit ja modifiointi.

10

Myös erilaiset glykobiologiaan liittyvät syntetisoivat ja pilkkovat entsyymit kuten esimerkiksi endo- ja exoglykosidaasit kuuluvat keksinnön piiriin. Samaten molekyylibiologian sovelluksista tututut entsyymit kuten restriktioentsyymit, nukleaasit, ribozymes, polymeraasit, ligaasit, käänteistranskriptaasit, kinaasit ja fosfataasit kuuluvat keksinnössä kuvatun menetelmän piiriin. Esimerkkeinä DNA/RNA modificivista entsyymeistä voidaan 15 mainita: CIAP (Calf Intestinal Aikaline Phosphatase), E. Coli alkaline phosphatase, eksonukleaasit (esimerkiksi P1 nukleaasi, S1 nukleaasi), ribonukleaasit, RNaasit (esim. Pacreatic RNaasi, RNaasi H, RNaasi T1, RNaasi M, RNaasi T2), DNA ligaasit, RNA ligaasit, DNA polymeraasit, Klenow entsyymi, RNA polymeraasit, DNA kinaasit, RNA kinaasit, terminal transferaasit, AMV reverse transcriptase ja fosfodiesteraasit. Näiden ja 20 mulden DNA/RNA modifioivien entsyymien käyttö on erittäin monimuotoista sekä molekyylibiologian tutkimuksessa että sovelluksissa. Proteomiikassa ja proteiinikemiassa proteaasit ovat erittäin tärkeitä entsyymejä, joista eräilä esimerkkejä ovat trypslini, kymotrypsiini, papaiini, pepsiini, collagenaasi, dipeptidyl-peptidaasi IV ja erilaiset 25 endoproteinaasit. Synteettiset entsyymit, katalyyttiset vasta-aineet ja multientsyymikompleksit ovat mahdollisia käytettäväksi keksinnössä kuvatuilla tavoilla. Keksinnön käyttöä ei myöskään rajoita entsyymien ja muiden katalyyttisten komponenttien käyttö vedettömissä olosuhteissa esimerkiksi orgaanisissa liuottimissa.

Konkreettisina esimerkkeinä keksinnön sovelluksista molekyylibiologian alalla voidaan mainita:

DNA INSERTTIEN KLOONAUS:

DNA inserttien kloonauksessa tarvitaan restriktioentsyymejä, (Esim. EcoR I, Hind III, Bam Hi, Pst I, Sal I, Bgl II, Kpn I, Xba I, Sac I, Xho I, Hae III, Pvu II, Not I, Sst I, Bgl I), creating blunt ends (esim. lämpöstabiilit polymeraasit, Klenow Fragment DNA Polymerase I, Mung Bean nukleaasi), ligaatlot (esim. T4 DNA Ligase, E. coli DNA Ligase, T4 RNA Ligase),

fosforylointi (esim. T4 Polynucleotide Kinase), defosforylaatio (esim. CIAP, E. coli Alkaline Phosphatase, T4 Polynucleotide Kinase) ja deleetiot (esim. T4 DNA Polymerase, lämpöstabiilit polymerassit, Exo III Nuclease, Mung Bean Nuclease)

5 cDNA:n SYNTETISOINTI JA KLOONAUS:

Reverse Transcriptase, RNase H, DNA polymerase I, T4 DNA polymerase I, E. ∞ li DNA Ligase.

NUKLEIINIHAPPOJEN LEIMAUS:

5' leimaus (esim. T4 Polynucleotide Kinase), 3' addition (esim. T4 RNA Ligase), 3' fill-in (esim. Klenow Fragment DNA Polymerase I, T4 DNA Polymerase), 3' exchange (esim. T4 DNA Polymerase, lämpöstabiilit polymerassit), nick-translation (esim. E. coli DNA Polymerase I, lämpöstabiilit polymerassit), replacement synteesi (esim. T4 DNA Polymerase, lämpöstabiilit polymerassit, Exo III Nuclease), random priming (esim. Klenow Fragment DNA Polymerase I, lämpöstabiilit polymerassit) ja RNA koettimet (esim. T7 RNA Polymerase, SP6 RNA Polymerase).

NUKLEIINIHAPPOJEN SEKVENTOINTI:

DNA:n sekventointi (esim. E. coli DNA Polymerase I, Klenow Fragment DNA Polymerase I, lämpöstabiilit polymeraasit) ja RNA:n sekventointi (esim. Reverse Transcriptase, lämpöstabiilit käänteistanskriptaasit).

NUKLEIINIHAPPOJEN MUTAGENOINTI:

Oligonucleotide directed (esim. T4 DNA Polymerase, T7 DNA Polymerase, lämpöstabiilit polymerasit) ja Misincorporation (esim. Exo III Nuclease, Klenow Fragment DNA Polymerase I, lämpöstabiilit polymerasit).

MAPPING:

30

35

Restriction (esim. Exo III Nuclease), Footprinting (esim. Exo III Nuclease) ja Transcript (esim. Reverse Transcriptase, Mung Bean Nuclease).

NUKLEIINIHAPPOJEN PUHDISTAMINEN:

Genomisen DNA:n, PCR fragmenttien, DNA/RNA koettimien ja plasmidi DNA:n eristäminen ja puhdistaminen.

DNA DIAGNOSTIC TECHNIQUES:

DNA Mapping, DNA:n sekvenointi, SNP-analyysit (Single Nucleotide Polymorphism), kromosomianaalyysit, DNA kirjastot, PCR (Polymerase Chain Reaction), Inverse PCR, LCR (Ligase Chain Reaction), NASBA (Nucleic Acid Strand-Based Amplification), Q beta replicase, Ribonuclease Protection Assay.

5

DNA DIAGNOSTIIKKAA:

RFLP (Restriction Fragment Length Polymorphism), AFLP (Amplified Fragment Polymorphism), bakteeri-infektioiden diagnostiikka, bakteerien antibioottiresistenttiys DNA fingerprints, SAGE (Serial Analysis of Gene Expression) ja DNA:n sekvenointi.

10

15

20

25

Solujen eristämisessä kuvattua menetelmää voidaan käyttää myös laajasti hyväksi. Klinnostavia soluja ovat muiden muassa kantasolut, B-lymfosyytit, T-lymfosyytit, endoteeliset solut, granylosyytit, Langerhansinsolut, leukosyytit, monosyytit, makrofagit, myeloid cells, NK solut (engl. Natural Killer Cells), retikulosyytit, trophoblasts, syöpäsolut, transfektoidut solut ja hybridoomasolut. Solujen eristämisessä voidaan käyttää yleisesti tunnettuja menetelmiä kuten esimerkiksi suoraa tai käänteistä solujen eristämistapaa. Ensin mainitussa, suorassa eristämistavassa, halutut solut kerätään erilleen näytteestä sitomalla ne mikropartikklein pintaan esimerkiksi spesifisiä vasta-aineita hyväksikäyttämällä. Epäsuorassa menetelmässä haluttuja soluja ei sidota mikropartikkelihin kiinni vaan kaikki muut näytteessä olevat solut. Halutut solut jäävät tässä tapauksessa liuokseen.

Bakteerien, virusten, hiivojen ja monien muiden yksi tai monisoluisten eliöiden eristämiseen, puhdistamiseen ja/tai rikastamiseen keksinnössä kuvattu menetelmä soveltuu hyvin. Erityisen tärkeä sovellusalue on patogeenisten bakteerien, kuten esim. salmonella, listeria, campylobacter, E. coli O157 ja clostridium, virusten, parasilttien, alkueläinten tai muiden pieneliöiden rikastaminen isosta neste-tilavuudesta. Keksinnössä kuvattua laitetta ja menetelmää voidaan hyödyntää myös näillä sovellusaluellia.

Blokatalyysillä ymmärretään yleisesti bakteerien, entsyymlen tai muiden entsyymejä sisältävien komponenttien käyttämistä prosessissa. Entsyymit tai bakteerit voivat olla immobilisoituja sopivaan kiintokantajaan ja käsiteltävä aine saatetaan immobilisoitujen komponenttien kanssa yhteyteen esimerkiksi perinteisiä kolonneja käyttämällä. Tämän keksinnön mukaisesti soluja tai entsyymejä voidaan kiinnittää sopivasti mikropartikkeleihin, jolta sitten käytetään keksinnön mukaisesti suorittamaan erilaisia entsymaattisia reaktioita.

Soluorganellien ja erilaisten solufraktioiden eristäminen kuuluu myös keksinnön sovellusalueiden piiriin. Soluorganellit voidaan eristää normaaliin tapaan käyttämällä hyväksi esimerkiksi spesifisiä vasta-alneita tai erilaisia affinitettiligandeja.

Nukleiinihappojen puhdistuksessa on hyvin erilaisia tarpeita lähtien aivan pienten DNA (Deoxyribonucleic Acid), RNA (Ribonucleic Acid) tai mRNA (Messenger RNA) määrien puhdistuksesta suuriin monien litrojen käsittelytarpeisiin. Tämän keksinnön mukaisella menetelmällä voidaan sekä suurista että pienistä näytemääristä eristää nuklelinihappo tehokkaasti.

10

25

35

Menetelmän avulla voidaan ketjuttaa eristys- ja puhdistustapahtumia erilaisien tarpeiden mukaan. Voidaan esimerkiksi ensin eristää halutut solut näytteestä ja puhdistaa ne. Tämän jälkeen soluista voidaan eristää esimerkiksi soluorganellit erilleen. Soluorganellit puhdistetaan ja prosesssi voi jatkua esimerkiksi DNA:n tai proteiinin puhdistamiseen.

Prosessin aikana voidaan vaihdella erilaisilla päällystyksillä ja ominaisuuksilla varustettuja mikropartikkeleita tarpeiden mukaan. Viimeinen vaihe on puhdistetun tuotteen konsentroiminen haluttuun tilavuuteen.

LYHYT SELOSTUS PIIRUSTUKSISTA

- 20 Kuviot 1A-1G esittävät kaaviollisesti keksinnön mukaisen mikropartikkelien siirtolaitteen magneettiyksikön eri soveilutusmuotoja leikattuna.
 - Kuviot 2A-2G esittävät kaaviollisesti magneettiyksikön magneettien eri sovellutusmuotoja ja nilden magneettikenttiä.
 - Kuviot 3A ja 3B esittävät kaaviollisesti magneettiyksikön sovellutusmuotoja sijoitettuna mikropartikkeleita sisältävään liuokseen.
 - Kuviot 4A-4B vastaavat kuvioita 3A ja 3B ja esittävät magneettiyksikön toisia sovellutusmuotoja liuoksessa.
 - Kuviot 5A-5E esittävät venymättömällä suojakalvolla ja pituussuuntaisesti magnetoidulla magneetilla varustetun magneettiyksikön sovellutusmuotoja liuoksessa.
- Kuviot 6A-6E esittävät venymättömällä suojakalvolla ja poikittaissuuntaisesti magnetoldulla magneetilla varustetun magneettiyksikön sovellutusmuotoja liuoksessa.
 - Kuviot 7A-7E esittävät venyvällä suojakalvolla ja pituussuuntaisesti magnetoidulla magneetilla varustetun magneettiyksikön sovellutusmuotoja liuoksessa.
 - Kuviot 8A-8E esittävät venyvällä suojakalvolla ja polkittalssuuntaisesti magnetoidulla magneetilla varustetun magneettiyksikön sovellutusmuotoja liuoksessa.
 - Kuviot 9A-9G esittävät magneettiyksikön käytön vaiheita siirrettäessä mikropartikkeleita astiasta toiseen.

	Kuvio 10	esittää käsin käytettävää mikropartikkellen siirtolaltetta sivulta päin nähtynä ja
		leikattuna.
	Kuvio 11	esittää käsin käytettävää mikropartikkelien monikanavasiirtolaitetta sivulta päin nähtynä ja leikattuna.
5	Kuvio 12	esittää kaaviollisesti siirtolaiteautomaattia.
	Kuvio 13	
	-	esittää vielä erästä magneettiyksikön sovellutusmuotoa sivulta päin nähtynä Ja osittain leikattuna.
	Kuvio 14	esittää keksinnön mukaista reaktoriastiaa sivuita päin nähtynä ja leikattuna.
10	Kuvio 15	esittää keksinnön mukaista reaktoriyksikköä (engl. sivulta päin nähtynä ja osittain leikattuna.
	Kuvio 16	esittää kuvion 15 reaktoriyksikköä vaaka-asennossa.
	Kuvio 17	esittää keksinnön mukaista olosuhdekaappia (engl. environmentai cabinet) perspektiivikuvana.
	Kuvio 18	esittää koeputkea (engl. tube) sivulta päin nähtynä ja leikattuna.
15	Kuvio 19	esittää sivulta päin nähtynä ja leikattuna koeputken yhteydessä olevaa
		magneettiyksikköä, jonka holkki on ensimmäisessä asennossa.
	Kuvio 20	vastaa kuviota 19 ja esittää tilannetta, jossa magneettiyksikön holkki on
		toisessa asennossa.
20	Kuvio 21	vastaa kuviota 19 ja esittää tilannetta, jossa magneettiyksikön holkki on kolmannessa asennossa.
	Kuvio 22	vastaa kuviota 18 ja esittää koeputkea toisessa tilanteessa.
	Kuvio 23	esittää toisenlaisella suojakalvolla varustettua magneettiyksikön
		sovellutusmuotoa sivulta päin nähtynä ja osittain leikattuna.
	Kuvio 24	vastaa kuviota 23 ja esittää magneettiyksikön toimintaa toisessa vaiheessa.
25	Kuvio 25	vastaa kuviota 23 ja esittää magneettiyksikön toimintaa kolmannessa
		vaiheessa.
	Kuvio 26	vastaa kuviota 23 ja esittää magneettiyksikön toimintaa neljännessä vaiheessa.
	Kuvio 27	esiltää vielä eräällä toisenlaisella suojakalvolla varustettua magneettiyksikön
30		sovellutusmuotoa sivulta päin nähtynä ja osittain leikattuna.
	Kuvio 28	esittää kaaviollisesti sivulta päin nähtynä ja leikattuna uselta rinnakkaisia
		magneettiyksiköitä, jollla on yhteinen levymälnen suojakalvo.
	Kuvio 29	vastaa kuviota 28 ja esittää rinnakkaisia magneettiyksiköitä toisen
	14 4	sovellutusmuodon mukaisena.
35	Kuvio 30	vastaa kuviota 28 ja esittää rinnakkaisia magneettiyksiköitä kolmannen
		sovellutusmuodon mukaisena.

Kuvio 31 vastaa kuviota 28 ja esittää rinnakkaisia magneettiyksiköitä neljännen sovellutusmuodon mukaisena.

Kuvio 32 kaaviollisesti päältä päin nähtynä rinnakkaisia magneettiyksiköitä, jotka on sijoitettu ympyrän muotoon.

5

10

15

20

PIIRUSTUSTEN YKSITYISKOHTAINEN SELOSTUS

Kuviossa 1A on esitetty keksinnön mukaisen magneettiyksikön 10 sovellutusmuoto, . johon kuuluu ferromagneettinen putki tai holkki 12, jonka sisäilä on tankomainen kestomagneetti 13, jota liikutetaan tangon tai siirtotapin 11 välityksellä. Magneetin 13 ja tangon 11 välistä liittymäkohtaa on merkitty viitenumerolla 14 ja putken 12 päässä olevaa aukkoa viitenumerolla 15. Liikuttamalla tankoa 11 ja sen sisällä olevaa putkea 12 aksiaalisesti toistensa suhteen, tankomaisen magneetin 12 pää työntyy ulos putken 12 pään aukosta 15. Toisin sanoen tankoa 11 ja silhen liitettyä magneettia 13 voidaan liikuttaa putken 12 sisällä, tal putkea 12 voidaan liikuttaa, jolloin tanko 11 ja magneetti 13 pysyvät paikoillaan. Vaihtoehtoisesti myös molemmat osat 12 ja 13 voivat liikkua. Kaikilla näillä vaihtoehtoisilla tavoilla saadaan magneetti 13 työnnetyksi ulos putken 12 päässä olevasta aukosta 15 ja jälleen takaisin putken 12 sisään.

Kuviossa 1A tangon 11 halkaisija on suurempi kuin magneetin 13 halkaisija. Magneetti 13 on liitetty tankoon 11 siten, että magneetin 13 pää on työnnetty tangon 11 päässä olevaan koloon. Kolon ja magneetin 13 välillä on riittävän tlukka sovite, joka pitää magneetin 13 ja tangon liitettynä toisiinsa. Koska ferromagneettisen putken 12 sisähalkaisija on tässä ratkaisussa suurempi kuin magneetin 13 halkaisija, niin joissakin tapauksissa se saattaa olla haitallista.

25

Kuviossa 1B on esitetty magneettiyksikön 10 toinen sovellutusmuoto, jossa magneetin 13 ja tangon 11 halkaisijat ovat yhtä suuria. Magneetin 13 ja tangon 11 välisenä liitoselimenä on ohutseinäinen holkki 16, jonka sisään sekä tangon 11 että magneetin 13 päät on työnnetty. Ohutseinäisen holkin 16 sisähalkaisija on muodostettu sellaiseksi, että holkin 16 ja magneetin 13 välinen sovite sekä holkin 16 ja tangon 11 välinen sovite ovat riittävän tiukat pitämään nämä osat liitettyinä toisiinsa. Koska holkki 16 on ohutseinäinen, niin magneetin 13 halkaisija voi olla lähes yhtä suuri kuin ferromagneettisen putken 12 sisähalkaisija.

Kuviossa 1C on esitetty magneettiyksikön 10 kolmas sovellutusmuoto, jossa ferromagneettisen putken 12 pään suuaukko 15 on supistettu. Näin saadaan magneetin 13

ja putken 12 välys sopivaksi, vaikka putken 16 sisähalkaisija olisikin selvästi suurempi kuin magneetin 13 halkalsija.

Kuviossa 1D on esitetty magneettiyksikön 10 neljäs sovellutusmuoto, jossa magneetin 13 ja tangon 11 välinen liitos 14 on toteutettu liimalla. Tässä ratkaisussa magneetin 13 ja tangon 11 halkaisijat ovat yhtä suuret, jolloin niiden ja putken 11 sisäpinnan väli voidaan tehdä sopivan pieneksi.

Kuviossa 1E on esitetty magneettiyksikön 10 viides sovellutusmuoto, jossa magneetin 13 ja tangon 11 liittäminen toisiinsa magneetin 13 oman magneettivoiman avulla siten, että magneetti 13 vetää tangon 11 riittävän tiukasti kiinni magneettiin 13. Ratkaisu toimii ainoastaan, jos tanko 11 on ferromagneettista materiaalia. Myös tässä ratkaisussa magneetin 13 ja tangon 11 halkaisijat ovat yhtä suuret.

- Kuviossa 1F on esitetty magneettiyksikön 10 kuudes sovellutusmuoto, jossa tangon 11 päähän muodostettu uloke, joka on työnnetty magneetin 13 päähän muodostettuun koloon. Liitoskohdassa 14 ulokkeen ja kolon välinen sovite on tehty riittävän tiukaksi pitämään nämä osat liitettyinä toisiinsa.
- Kuvio 1G on esitetty magneettiyksikön 10 seitsemäs sovellutusmuoto, jossa on kestomagneetin asemesta sähkömagneetti. Tässä ratkaisussa tanko 11 on ferromagneettista materiaalia ja sen toisen pään ympärille on sijoitettu käämi 27, joka indusoi magneettikentän tankoon 11 silloin, kuin jännitelähde on kytketty käämiin 27. Näin ollen tanko 11 toimil sähkömagneettina, jolloin erillistä, silhen liitettävää kestomagneettia ei tarvita.

Kuviossa 2A on esitetty magneettiyksikön 10 sovellutusmuoto, jossa magneetin 13 klinnitystapa vastaa kuvion 1B ratkaisua eli magneetti 13 on liitetty tankoon 11 holkin avulla. Kuviossa 1B ei ollut kuitenkaan mainittu mitään magneetin magnetointisuunnasta.

Kuvion 2A magneettiyksikössä 10 magneetin 13 magnetointisuunta on magneetin 13 pituusakselin suuntainen.

Kuviossa 2B esitetty magneettiyksikön 10 sovellutusmuoto vastaa kuvion 2A ratkaisua muissa suhteissa, mutta magneetin 13 magnetointisuunta on poikittainen eli kohtisuoraan magneetin 13 pituusakselia vastaan. Sekä kuviossa 2A että kuviossa 2B magneetti 13 voidaan kuitenkin liittää tankoon 11 myös millä muulla tavalla tahansa.

Kuvioissa 2C-2G on esitetty kaaviollisesti magneettiyksikön 10 magneettin 13 aikaansaama magneettikenttä eri sovellutusmuodoissa.

Kuviossa 2C on esitetty magneettiyksikön 10 magneetti 13 on magnetoitu pituussuuntaisesti, kuten kuviossa 2A. Kuvion 2C esittämässä tilanteessa magneetin 13 toinen pää on osittain työnnetty putkesta 12 ulos, jolloin sen magneettikenttä 17 ulottuu magneetin 13 kauimmaisesta päästä putken 12 päähän. Suurin magneettivuotiheys tällä ratkaisulla saadaan magneetin 13 vapaan pään ympärillä, jota aluetta on kuviossa 2C merkitty viitenumerolla 18. Kuvatulla ratkaisulla saadaan mikropartikkelit kerääntymään pääosin vain magneetin 13 tähän päähän, jolloin kerättävän partikkelimassan määrä on rajoitettu.

Kuviossa 2D on esitetty magneettiyksikön 10 magneetin 13 magneettikenttä silloin, kuin magneetin 13 magnetointiakseli on poikkisuuntainen eli kuvion 2B mukainen. Tässä tapauksessa alkaansaatu magneettikenttä 19 on tasaisesti jakautuneena koko magneetin 13 yli, jolloin mikropartikkelien keräyspinta on suurin mahdollinen.

Mikäli kultenkin halutaan rajata magneettiyksikön 10 magneetin 13 keräyspintaa, niin magneetti 13 voldaan jättää osittain ferromagneettisen putken 12 sisään. Tällainen tilanne on esitetty kuviossa 2E. Tällöin magneetin 13 keräyspinta 20 on ieman pienempi kuin kuvion 2D esittämässä tilanteessa.

Kuvioissa 2F ja 2G on esitetty kaaviollisesti poikkileikkaukset kahdesta eri tavalla poikittain magnetoidusta magneettiyksikön 10 magneetista 13. Kuviossa 2F magneetti 13 on jaettu pituusakselin suuntaisella tasolla kahteen osaan. Kuviossa 2G magneetti 13 on jaettu vastaavasti neljään pituussuuntaiseen osaan. Kuvioista 2F ja 2G nähdään, että magneettikentät ovat niissä erilaisia, koska magneettikentät sijoittuvat hieman eri tavoin. Kuitenkin molemmat ratkaisut ja kaikki niiden varlaatiot ovat yhtä käyttökelpoisia.

Kuvioissa 3A on esitetty magneettiyksikkö 10 mikropartikkeleiden 22 keräämiseksi astiassa 26, kuten koeputkessa olevasta lluoksesta 23. Suojakalvolla 21 suojattu magneetti 13 on kiinnitetty tankoon 11. joka ei ole ferromagneettinen. Kuviossa 3A magneetti 13 on kokonaan nestepinnan 25 alapuolella niin, että magneetin 13 etäisyys nestepinnasta 25 on h. Kuvion 3A magneetti 13 on magnetoitu magneetin 13 pituusakselin suuntaisesti. Mikropartikkelit 22 kerääntyvät tällöin astiassa 26 olevasta liuoksesta 23 magneetin 13 kummankin navan 24a ja 24b kohdalle suojakalvon 21 ulkopuolelle, sekä aivan suojakalvon 21 kärkiosaan että tangon 11 ja magneetin 13 liitoskohtaan 14. Tämä

15

20

on normaali tilanne silloin kun magneetti 13 on kokonaan liuoksen 23 nestepinnan 25 alapuolella.

Kuviossa 3B on esitetty magneettiyksikön 10 toinen sovellutusmuoto, johon myös kuuluu suojakalvolla 21 suojattu magneetti 13, joka on kokonaan nestepinnan 25 alapuolella etäisyydellä h nestepinnasta 25. Tämä sovellutusmuoto vastaa kuvion 3A sovellutusmuotoa muissa suhteissa, mutta magneetti 13 on magnetoitu poikittain. Kuviosta 3B nähdään, että mikropartikkelit 22 kerääntyvät nyt suurelle alueelle suojakalvon 21 ulkopuolelle. Edullisinta olisi kuitenkin saada kaikki mikropartikkelit 22 kerätyksi alvan magneettiyksikön 10 kärjen alaosaan. Se on erityisen edullista silloin, kun mikropartikkelit 22 halutaan siirtää pieneen nestetilavuuteen. Kuviossa 3B mikropartikkelit 22 eivät keräänny pienelle alueelle eivätkä erityisesti suojakalvon 21 alaosan tuntumaan. Siksi tämä vaihtoehto ei ole erityisen edullinen silloin, kun halutaan konsentroida mikropartikkeleita 22 pieniin nestetilavuuksiin.

15

20

25

30

10

Kuviossa 4A on esitetty koeputkessa 26 olevaan Iluokseen 23 sijoitettu magneettiyksikkö 10 sekä mikropartikkelien 22 kerääntyminen magneettiyksikön 10 suojakalvolla 21 suojattujen magneettien 13 alaosan tuntumaan. Kuvlossa 4A magneetti 13 ja molemmat magneettinavat 24a ja 24b ovat kokonaan nestepinnan 25 alapuolella. Mikropartikkelit eivät kultenkaan keräänny muualle kuin suojakalvon 21 alaosaan, koska magneetin 13 ylänapa 24b on onnistuttu oikosulkemaan viemällä ferromagneettinen putki 12 sopivasti magneetin 13 päälle. Magneetin 13 ylänavan 24b kohdalla ferromagneettisen putken 12 ulkopuolella el ole magneettikenttää, minkä vuoksi suojakalvon 21 ulkopuolella ei havaita mikropartikkeleja 22. Kuvatulla magneettiyksiköllä 10 voidaan konsentroida mikropartikkeleita 22 pieniin nestetilavuuksiin vaikka magneetti 13 on kokonaisuudessaan nestepinnan 25 alapuolella ja se on kiinnitetty el-ferromagneettiseen tankoon 11.

Kun kuvion 4A esittämässä tilanteessa magneetti 13 siirretään kokonaan ferromagneettien putken 12 sisään, niin magneetin 13 magneettikenttä poistuu lähes kokonaan.

Mikropartikkelit 22 voidaan näin vapauttaa suojakalvon 21 pinnalta yksinkertaisesti valn

viemällä magneetti 13 kokonaan ferromagneettisen putken 12 sisälle. Mikropartikkeleita 22 voidaan siirtää astiolsta 26 tolsiin suojakalvon 21 pinnalle sitoutuneena, jolloin magneetti 13 on sopivasti ferromagneettisen putken 12 ulkopuolella.

13 on sopivasti terromagneettisen putken 12 uikopuotella.

Kuviossa 4B on esitetty magneettiyksikkö 10, joka vastaa kuvion 4A sovellutusmuotoa muissa suhteissa, mutta magneetti on magnetoitu poikittain. Kuviossa 4B poikittaissuunnassa magnetoidun magneetin 13 magneettikenttää on pienennetty

ferromagneettisen putken 12 avulla. Kuvion 4B esittämässä tilanteessa magneetti 13 on enää hyvin vähän ferromagneettisen putken 12 ulkopuolella. Kuviosta 4B nähdään, että poikittaissuuntaisesti magnetoldulla pitkällä magneetilla 13 ja suojaputkella 12 voidaan yksinkertaisesti konsentroida mikropartikkelit 22 aivan suojakalvon 21 alaosaan. Näin ollen molemmissa kuvioissa 4A ja 4B on esitetty edulliset ja tehokkaat menetelmät ja laitteet mikropartikkelelden käsittelemiseksi pienissä nestetilavuuksissa.

Kuvloissa 5A-5E on esitetty vaiheittain mikropartikkelien 22 kerääminen venymättömällä suojakalvolla varustetun magneettiyksikön 10 avulla liuoksesta 23. Magneetti 13 ja ferromagneettinen putki 12 ovat liikutettavissa toistensa suhteen aksiaalisesti ja magneetti 13 on magnetoitu sen pituusakselin suuntaisesti.

Kuvioissa 5A-5E on esitetty myös erilaisia tapoja konsentroida mikropartikkelit ferromagneettisen putken 12 ja magneetin 13 avulla aivan suojakalvon 21 alaosaan ja vapauttaa ne esimerkiksi pieniin nestetilavuuksiin.

Kuviossa 5A on esitetty magneettiyksikkö 10, jonka magneetti 13 on työnnetty ulos eiferromagneettisen tangon 11 avulla ferromagneettisesta putkesta 12, jolloin magneetin 13 magneettikenttä on pääasiassa suojakalvon 21 alaosassa. Tällöin myös mikropartikkelit 22 keräytyvät suojakalvon 21 alaosaan. Myöskään seuraavissa esimerkeissä magneettia liikuttava tanko 11 ei ole ferromagneettinen.

Kuviossa 5B on esitetty kuvion 5A magneettiyksikkö 10 siten, että sen magneetti 13 on toisessa asennossa. Kuviossa 5B magneetti 13 on siirretty lähes kokonaan ferromagneettisen putken 12 sisään putken pysyessä palkallaan. Tällöin osa mikropartikkeleista 22 siirtyy liuoksessa 23 suojakalvoa 21 pitkin ylöspäin.

Kuviossa 5C on esitetty kuvion 5B magneettiyksikkö 10 siten, että sen magneetti 13 on vedetty kokonaan putken 12 sisään, jolloin mikropartikkelit 22 ovat hajaantuneet liuokseen 23. Näin ollen magneettikenttä el silloin, kun magneettia 13 liikutetaan suojakalvon 21 alaosasta ylöspäin, ole paras mahdollinen keräämään mikropartikkeleita 22 suojakalvon 21 sivuosaan. Se johtuu magneetin 13 magneettikentän ja sen magneettinapojen sijainnista ja vetovolmasta käytettävän suojakalvon 21 suhteen. Näin ollen tämä vaihtoehto on mahdollinen, muttel edullisin mikropartikkelien irrottamiseen suojakalvon 21 pinnalta. Optimolmalla mikropartikkelit 22 ja magneetin 13 liikenopeus ylöspäin voidaan kuitenkin saavuttaa hyvä lopputulos, eli mikropartikkelit jäävät aivan suojakalvon 21 alaosan tuntumaan.

15

20

25

Kuviossa 5D on esitetty vaihtoehtoinen ja tehokas tapa irrottaa mikropartikkelit 22 hallitusti kuvion 5A magneettiyksikön 10 suojakalvon 21 alaosasta esimerkiksi pieniin tilavuuksiin. Kuviossa 5B esitetyn magneetin 13 ylöspäin tapahtuvan liikkeen asemesta kuviossa 5D liikutetaankin nyt ferromagneettista putkea 12 alaspäin. Kuviosta nähdään, että tällöin mikropartikkelit 22 elvät siirry suojakalvoa 21 pitkin ylöspäin.

Kuviossa 5E on esitetty kuvion 5D magneettiyksikkö 10 siten, että ferromagneettinen putki 12 on siirretty kokonaan magneetin 13 päälle. Kuviosta nähdään, että tällöin mikropartikkelit 22 -jäävät liuoksessa 23 paremmin paikoilleen koeputken 26 alaosaan magneettiyksikön 10 pään läheisyyteen.

Kumpikaan kuvioissa 5B-5C tai kuvioissa 5d-5E esitetyistä tavoista ei kuitenkaan ole erityisen edullinen erittäin suurten mikropartikkelimassojen keräämiseen ja käsittelyyn.

Kuvioissa 6A-6E on esitetty vaiheittain mikropartikkelien 22 kerääminen venymättömällä suojakalvolla 21 varustetun magneettiyksikön 10 avulla, jossa magneettia 13 tai ferromagneettista putkea 12 liikutetaan ja kun magneetti 13 on magnetoitu poikittain.

Kuviossa 6A on esitetty magneettiyksikkö 10, jonka poikittaissuunnassa magnetoitu magneetti 13 on työnnetty ulos ferromagneettisesta putkesta 12, joka peittää ainoastaan pienen osan magneetista 13. Tällöln mikropartikkelit 22 keräytyvät magneettiyksikön 10 suojakalvon 21 ulkopuolelle.

Kuviossa 6B on esitetty kuvion 6A magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneetti 12 on siirretty ylöspäin lähes kokonaan ferromagneettisen putken 12 sisään. Tällöin suurin osa suojakalvon 21 alaosassa olleista mikropartikkeleista 22 siirtyy magneetin 13 mukana ylöspäin.

Kuviossa 6C on esitetty kuvion 6B magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneetti 13 on kokonaan ferromagneettisen putken 12 sisällä. Tällöin mikropartikkelit 22 vapautuvat ympäröivään liuokseen 23. Näin ollen tämä tapa ei sovi mikropartikkelien 22 konsentroimiseen suojakalvon 21 alaosaan ja siirtämiseen esimerkiksi pieneen nestetilavuuteen.

35

10

Kuvlossa 6D on esitetty kuvion 6A magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettista putkea 12 on siirretty alaspäin lähes kokonaan magneetin 13 päälle. Mikropartikkelit 22 liikkuvat samalla putken 12 mukana sopivasti alaspäin.

Kuviossa 6E on esitetty kuvion 6D magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettinen putki 12 peittää magneetin 13 kokonaan. Kuviosta nähdään, että tällä tavoin mikropartikkelit 22 voidaan tehokkaasti konsentroida magneettiyksikön 10 suojakalvon 21 alaosan tuntumaan. Näin ollen tämä ratkaisu sopii hyvin sekä suurten mikropartikkelimäärien keräämiseen että mikropartikkelien konsentroimiseen pieniin nestetilavuuksiin.

Kuvioissa 7A-7E on esitetty vaiheittain mikropartikkelien 22 kerääminen venyvällä suojakalvolla 21 varustetun magneettiyksikön 10 avulla siten, että liikutetaan joko magneettia 13 tai ferromagneettista putkea 12. Magneetti 13 on magnetoitu pituussuuntaisesti.

Kuviossa 7A on esitetty magneettiyksikkö 10, jossa pituussuuntaisesti magnetoitu magneetti 13 on työnnetty ulos ferromagneettisesta putkesta 12 niin, että se samalla venyttää venyvää suojakalvoa 21. Tällöin mikropartikkelit 22 keräytyvät magneetin 13 pään läheisyyteen venytetyn suojakalvon 21 alaosaan. Suojakalvon 21 venymisen johdosta suojakalvon 21 paksuus on samalla pienentynyt, jolloin magneettikenttä on samalla kasvanut suojakalvon 21 ohenemisen myötä.

Kuviossa 7B on esitetty kuvion 7A magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneettia 13 on liikutettu ylöspäin ferromagneettisen putken 12 sisälle. Samanaikaisesti myös venytetty suojakalvo 21 palautuu ylöspäin. Tästä seuraa se, että ylöspäin liikkuvan suojakalvon 21 alaosaan kohdistuu edelleen riittävä magneettikenttä pitämään mikropartikkelit 22 kerääntyneenä suojakalvon 21 päälle.

- Kuviossa 7C on esitetty kuvion 7B magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneetti 13 on vedetty kokonaan putken 12 sisälle ja mikropartikkelit 22 ovat vapautuneet magneettikentästä. Tällä tavalla mikropartikkelit 22 voidaan hyvin konsentroida suojakalvon 21 alaosaan ja siirtää edelleen pieneen nestetilavuuteen.
- Kuviossa 7D on esitetty kuvion 7A magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettista putkea 12 on liikutettu alaspäin magneetin 13 päälle. Magneetti 13 ei liiku vaan pitää suojakalvon 21 edelleen venytettynä. Magneettikenttä on suojakalvon

15

20

venytyksestä johtuen erittäin suuri ja mikropartikkelit 22 pysyvät erittäin hyvin kiinni suojakalvossa 21.

Kuviossa 7E on esitetty kuvion 7D magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettinen putki 12 on siirretty kokonaan magneetin 13 päälle. Tällöin magneettikenttä poistuu ja mikropartikkelit 22 vapautuvat nesteeseen 23. Tämä tapa soveltuu erittäin hyvin konsentrolmiseen pieniin nestetilavuuksiin.

Kuviolssa 8A-8E on esitetty vaiheittain mikropartikkelien 22 kerääminen venyvällä suojakalvolla 21 varustetun magneettiyksikön 10 avulla siten, että liikutetaan joko magneettia 13 tai ferromagneettista putkea 12. Magneetti 13 on magneloitu poikittain.

Kuviossa 8A on esitetty magneettiyksikkö 10, jossa poikittaissuuntaisesti magnetoitu magneetti 13 on työnnetty ulos ferromagneettisesta putkesta 12 niin, että se samalla venyttää venyvää suojakalvoa 21. Tällöin mikropartikkelit 22 keräytyvät magneetilla 13 venytetyn suojakalvon 21 ympärille erittäin suurelle alueelle.

Kuviossa 8B on esitetty on esitetty kuvion 8A magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneettia 13 on liikutettu ylöspäin ferromagneettisen putken 12 sisälle. Kun magneettia 13 liikutetaan ylöspäin, niin venytetty suojakalvo 21 palautuu samalla alkuperäiseen muotoonsa eli magneetin 13 mukana ylöspäin. Mikropartikkelit 22 liikkuvat mukana ja koko mikropartikkelimassa voidaan konsentroida pienelle alueelle suojakalvon 21 kärklosaan.

Kuviossa 8C on esitetty on esitetty kuvion 8B magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneetti 13 on vedetty kokonaan ferromagneettisen putken 12-sisälle.-Täilöin mikropartikkelit 22 vapautuvat magneettikentästä liuokseen 23.

Kuviossa 8D on esitetty kuvion 8A magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettista putkea 12 on liikutettu alaspäin magneetin 13 päälle. Mikropartikkelit 22 voidaan tässä, kuten kuvioissa 8B ja 8C kerätä suuresta näytetilavuudesta ja konsentroida pienelle alueelle suojakalvon kärkiosaan.

Kuviossa 8E on esitetty on esitetty kuvion 8D magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettinen putki 12 on siirretty kokonaan magneetin 13 päälle. Tällöin magneettikenttä poistuu ja mikropartikkelit 22 vapautuvat magneettikentästä liuokseen 23.

35

10

15

Kuvioissa 9A-9G on esitetty vaiheittain magneettiyksikön 10 käyttömenetelmä suuren mikropartikkelimassan keräämiseksi suuresta nestetilavuudesta ja mikropartikkelien konsentroiminen pieneen tilavuuteen.

Kuviossa 9A on esitetty astia 26a, jossa mikropartikkelit 22 ovat nesteessä 23 suuressa tilavuudessa.

Kuviossa 9B on esitetty keksinnön mukainen magneettiyksikkö 10, joka on sijoitettu kuvion 9A astiaan 26. Magneettiyksikön 10 avulla mikropartikkelit 22 siirretään liuoksesta 23a magneettiyksikön 10 suojakalvon 21 pinnalle. Kuvion 9B magneettiyksikössä 10 on venymättömällä suojakalvolla 21 suojattu magneetti 13, joka on magnetoitu poikittain. Tällaisella magneettiyksiköllä 10 mikropartikkelit 22 saadaan kerätyksi suurelle alueelle suojakalvon 21 pinnalle.

- Kuviossa 9C on esitetty toinen astia 26b, jossa on pieni tilavuus nestettä 23b. Tähän astiaan 26b siirretään kuvion 9A astiasta 26a magneettiyksiköllä 10 kerätyt mikropartikkelit 22. Kuviossa 9C esitetty astia 26b on mitolitaan ja nestetilavuudeltaan sopivasti valittu käytettäväksi esitetyn magneettiyksikön 10 kanssa.
- Kuviolssa 9D-9F on esitetty vaiheittain suuresta tilavuudesta kerättyjen mikropartikkelien 22 vapauttamisprosessi pieneen tilavuuteen.

Kuvlossa 9D on esitetty astiaan 26b upotettu magneettiyksikkö 10. Tällöin on saavutettu se tavoite, jonka mukaan upotettaessa magneettiyksikkö 10 nesteeseen 23b plenen nestetilavuuden nestepintaa saadaan sopivasti nostetuksi yli sen rajan, johon ylimmillään mikropartikkeleja 22 on kerätty kuvion 9B esittämästä suuresta astiasta 26a. Menetelmässä käytetään hyväksi sitä, että nesteeseen upotettuna kappale syrjäyttää tilavuutensa verran nestettä. Kun käytetään sopivan mallista ja muotoista astiaa-sekä siihen kooltaan ja muodoltaan sopivaa magneettiyksikköä, niin nesteen pinta astiassa nousee juuri halutulle korkeudelle. Olennaista tällöin on se, että partikkelit jäävät nestepinnan alapuolelle.

Kuviossa 9E on esitetty kuvion 9D magneettiyksikkö 10 tilanteessa, jossa ferromagneettista putkea 12 liikutetaan alaspäin. Tällöin mikropartikkelit 22 vapautuvat suojakalvon 21 pinnalta ylhäältä lähtlen alaspäin.

10

25

30

Kuviossa 9F on esitetty kuvion 9E magneettiyksikkö 10 seuraavassa tilanteessa, jossa ferromagneettinen putki 12 on siirretty kokonaan magneetin 13 päälle ja putken 12 ulkopuolella ei enää ole magneettikenttää pitämään mikropartikkeleita 22 kiinni suojakalvon 21 pinnalla. Mikropartikkelit 22 on nyt kokonaan vapautettu ympäröivään nesteeseen 23b.

Kuviossa 9G on esitetty tilanne, jossa magneettiyksikkö 10 on silrretty pois astlasta 26b, jolloin nestepinta on laskenut takaisin lähtötilanteeseen. Toimenpiteen lopputuloksena suuri mikropartikkelimassa on voitu siirtää tehokkaasti ja yksinkertaisesti pieneen tilavuuteen, kuten on esitetty kuviossa 9G. Tästä voidaan jatkaa konsentrointia edellä esitettyyn tapaan tai edellisissä kuvioissa esitettyjä menetelmiä käyttäen. Mikropartikkellen 22 siirtoja ja konsentrointivaiheita voidaan tehdä sopivasti eri tavoin tarpeen mukaan.

Kuviossa 10 on esitetty esimerkki käsin käytettävästä, keksinnön mukaisesta mikropartikkelien siirtolaitteesta 30. Siirtolaitteeseen 30 kuuluu runkoputki 31, sen jatkeena oleva soviteholkki 32 ja keksinnön mukainen magneettiyksikkö 10 siirtolaitteen päässä. Magneettiyksikössä 10 on magneetti 13, tanko tal siirtotappi 11, ferromagneettinen putki 12 ja venyvä tal jäykkä suojakalvo 21 painettuna soviteholkin 32 päälle.

Magneettiyksikön 10 magneettia 13 liikuttava ei-ferromagneettinen tanko 11 ulottuu siirtolaitteen 30 yläosaan asti, jossa se on liitetty magneetin siirtoluistiin 37. Tätä siirtoluistia 37 liikutetaan käsin magneetinsiirtotapin 38 avulla, joka työntyy runkoputken 31 seinästä ulos pitkänomaisen aukon 39 kautta. Magneetinsiirtotappia 38 voidaan työntää ylöspäin ja alaspäin aukossa 39, jolloin siirtoluisti 37 ja sen mukana myös tanko 11 ja magneetti 13 liikkuvat ylöspäin ja alaspäin.

Edelleen mikropartikkelien siirtolaitteessa 30 on myös mekanismi ferromagneettisen putken 12 liikuttamiseksi aksiaalisuunnassa .Mekanismiin kuuluu putken siirtoyksikkö 34 ja putkensiirtotappi 35, joka myös työntyy runkoputken 31 läpi toisesta pitkänomaisesta aukosta 36. Myös putkensiirtotappia 35 voidaan työntää ylöspäin ja alaspäin aukossa 36, jolloin putken siirtoyksikkö 34 ja samalla myös ferromagneettinen putki12 liikkuvat ylöspäin ja alaspäin.

Mikropartikkellen siirtolaitetta 30 pidetään kädessä siten, että sormella voidaan helposti liikuttaa sekä magneetinsiirtotappia 38 että putkensiirtotappia 35.

35

5

Kuviossa 11 on esitetty eräs esimerkki käsin käytettävästä mikropartikkelien monikanavasiirtolaitteesta 40, jonka magneettiyksikköryhmään 41 kuuluu kahdeksan keksinnön mukaista magneettiyksikköä 10. Magneettiyksikköryhmän 41 magneettiyksiköt 10 sijaitsevat rivissä. Jokaisessa magneettiyksikössä 10 on magneetti 13, siirtotappi 11, ferromagneettinen putki 12 ja suojakalvo 21. Kuvion 11 esittämässä esimerkissä ei ole esitetty mekanismia magneettiyksiköiden 10 ferromagneettisten putkien 12 liikuttamiseksi ylöspäin ja alaspäin, kuten edellisessä esimerkissä. Kuviossa on esitetty esimerkin vuoksi ainoastaan yksinkertainen mekanismi magneettiyksiköiden 10 kaikkien kahdeksan magneetin 13 liikuttamiseksi samanaikaisesti.

10

15

20

25

30

Kuviossa 11 magneettiyksiköiden 10 magneettien 13 mekanismiin kuuluu yhdystanko 43, johon kaikkien magneettien 13 tangot 11 . on liitetty. Monikanavasiirtolaitteen 40 magneetteja 13 liikutetaan alaspäin ja ulos ferromagneettisista putkista 12 painamalla sormella osittain siirtolaitteen ulkopuolella olevasta "liipasimesta" 46, joka on välitangon 45 välityksellä liitetty magneettien 13 yhdystankoon 43. Magneetit 13 palautuvat takaisin yläasentoonsa yhdystankoon 43 liitettyjen palautusjouslen 44 avulla.

Erään mikropartikkelien monikanavasiirtolaitteen 40 sovellutusmuodon mukaan kalkki magneetit samanaikaisesti, vaan että tarvittaessa voidaan lukita osa magneeteista 13 haluttuun asentoon. Lisäksi eri magneettiyksiköissä 10 voi olla mekanismi, jonka avulla myös ferromagneettisia putkia voidaan liikuttaa ylöspäin ja alaspäin.

Kuviossa 12 on esitetty mikropartikkelien siirtolaiteautomaatti 50, jossa on keksinnön mukaisia magneettiyksiköitä rivissä tai kuviossa 12 esitetyn mukaisessa n x m matriisissa 51. Magneettiyksiköt 10 ovat kiinni kontrolliyksikössä 52, jossa on tarvittava mekaniikka magneettien että ferromagneettisten putkien siirtämiseen pystysuunnassa. Kontrolliyksikkö 52 voi sekin liikkua ylöspäin ja alaspäin nuolen 54 suunnassa ja/tai nuolen 53 mukaisesti sivusuunnassa. Magneettiyksiköiden alle tason 57 päälle sijoitetaan näytelevy 55 joko manuaalisesti tai laboratorlorobotin avulla. Näytelevyssä 55 on näytekaivoja joko yhdessä rivissä tai matriisissa 56 kuten kuviosta 12 nähdään.. Automaattiin 50 kuuluu vielä toinen kontrolliyksikkö 58, joka hoitaa siirtologiikan ja sisältää kaiken tarvittavan elektroniikan automaatin toimilaitteiden ohjaamiseksi ja vuorovaikutuksen hoitamiseksi muiden laboratoriolaitteiden kanssa.

Kuviossa 13 on esitetty eräs keksinnön mukainen magneettiyksikkö 10, jossa on polkittain magnetoitu magneetti 13 ja ferrometalliputki tai holkki 12, joka on aksiaalisuunnassa siirrettävissä magneetin 13 päälle. Magneettia 13 suojaa suojakalvo 21, joka voi olla

venyvää tai kovaa materiaalia, edullisimmin muovia tai silikonikumia. Lisäksi magneettiyksikköön 10 kuuluu kiinnityslaippa 33 ja pyöritysakseli 28, jonka avulla magneettiyksikön 10 sisällä olevaa magneettia 13 ja suojakalvoa 21 voidaan pyörittää pituusaksellensa ympäri.

5

Kuviossa 14 on esitetty keksinnön mukainen reaktoriastia 61, jossa on venttiileillä 63 varustettuja kanavia 62. Reaktoriastiassa 61 on prosessissa tarvittavaa nestettä 23. Reaktoriastia 61 ja kuviossa 13 esitetty magneettiyksikkö 10 muodostavat yhdessä reaktoriyksikön 60, kuten kuviossa 15 on esitetty.

10

15

20

Kuviossa 15 on keksinnön mukainen reaktoriyksikkö 60, jossa olevaan reaktoriastiaan 61 on sijoitettu prosessissa tarvittava liuos 23, jossa on esimerkiksi kasvatusmediumi, näyte, puskuriliuos ja magneettipartikkeleita 22, kuten mikropartikkeleita. Sen jälkeen reaktoriastia 61 on liitetty magneettiyksikön 10 kiinnityslaippaan 33. Reaktoriin 60 voidaan tarpeen mukaan lisätä vielä aineita, kuten sopivia liuoksia ja magneettipartikkeleita tal poistaa nesteitä reaktoriastiaan liitettyjen kanavien 62 kautta, joissa on venttiilit 63. Kanavat 62 tai vastaavat sisääntulot voivat sijaita reaktioastian sivuilla tai päissä ja niitä voi olla useampia ja eri puolilla reaktoriyksikköä. Kanavien 62 avulla voidaan kontrolloida esimerkiksi reaktioyksikön 60 sisällä olevia kaasuja, pH-arvoa ja suolapitoisuutta. Sisääntulokanavien 62 kautta voidaan reaktioyksikköön 60 tuoda myös lisää näytettä ja/tai viedä reaktioyksikön 60 sisällä ollutta näytettä pois. Näissä sisääntuloissa voi olla sopia suodattimia, joilla sisään tuotava kaasu tai liuos voldaan myös pitää steriilinä. Kuviossa 15 magneettipartikkeleita 22 on kerääntynyt suojakalvon 21 pinnalle.

Kuviossa 16 on esitetty kuvion 15 reaktoriyksikkö 60 vaaka-asennossa. Jos reaktoriyksikköä 60 pidetään kyljellään tässä asennossa ja magneettiyksikön 10 magneettia 13 ja suojakalvoa 21 pyöritetään suhteessa magneettiyksikön 10 suojakuoreen, niin reaktoriyksikön 60 sisällä olevalle nesteelle 23 alkaansaadaan tehokas sekoitus. Tällöin myös magneettipartikkelit sekoittuvat nesteeseen. Reaktoriyksikön 60 sisällä olevan nestepinnan 25 korkeutta voidaan säätää ja optimoida käytetlävän sovelluksen mukaan.

Reaktorlyksikössä 60 olevan nesteen 23 sekoituksen tehostamiseksi magneetin 13 suojakalvo 21 voidaan varustaa sopivilla siivekkeillä. Suojakalvon 21 ja siivekkeiden pyöriessä reaktoriastiassa 61 oleva neste 23 saadaan liikkumaan ja sekoittumaan tehokkaasti. Siivekkeiden asemesta suojakalvon 21 pintaan voidaan myös muotoilla eri

tavoin. Suojakalvossa 21 voi olla myös sopiva muotoilu sen kärkiosassa 64, joka tällöin kannattaa magneettiyksikköä sen ollessa vaakasuunnassa kyljellään.

Käytettävässä prosessissa magneettipartikkelit voivat olla valmiiksi kiinni magneetin 13 suojakalvossa 21 tai ne voidaan sopivasti prosessin aikana kiinnittää siihen.

Magneettipartikkelien keräys ja irrotus suojakalvolta 21 toteutetaan keksinnön mukaan ferromagneettisen holkin 12 avulla, jota siirretään pituussuunnassa magneetin 13 päälle tai pois päältä. Esitetyssä sovellutusmuodossa käytettävä magneetti 13 on poikittalssuuntaisesti magnetoitu magneetti. Tällöin olennaista on se, että magneettipartikkelit voidaan kerätä reaktioyksikössä 60 suurelle pinnalle suojakalvon 21 ympärille.

Magneettipartikkelien ollessa kiinni suojakalvossa 21 on välineessä erittäin paljon aktiivista pintaa esimerkiksi proteiinien, solujen, DNA:n tai bakteerien keräämiseksi reaktioastiassa 61 olevasta liuoksesta 23. Sekoittamalla liuosta saadaan käsiteltävä liuos kulkemaan suojakalvossa 21 kiinni olevien magneettiartikkelien lomitse siten, että halutut komponentit tarttuvat magneettipartikkeleihin. Reaktioyksikössä 60 on myös mahdollista vällilä vapauttaa magneettipartikkelit liuokseen keksinnössä kuvatulla tavalla ja poimia magneettipartikkelit jälleen liuoksesta suojakalvon 21 pinnalle.

20

25

30

15

Kuvio 17 esittää keksinnön mukaista olosuhdekaappia (engl. ????) 70, johon voidaan sijoittaa useita reaktioyksiköitä 60 samanaikaisesti. Olosuhdekaappiin 70 liitetyn moottorin 71 ja käyttölaitteen 72 avulla voidaan samanaikaisesti pyörittää useiden reaktioyksiköiden 60 sisällä olevia magneetteja 13 ja suojakalvoja 21. Olosuhdekaapissa 70 voidaan säädellä muun muassa sen lämpötilaa, magneettien ja niiden suojakalvojen pyöritysnopeutta, kaasujen vaihtoa reaktoriyksiköiden sisällä, näytteenottoa reaktoriyksiköistä sekä näytteen tai liuosten lisäyksiä reaktoriyksikköihin.

Tällainen ratkaisu on erityisen hyödyllinen mikrobiologisessa laaduntarkkailussa, jolloin reaktioyksiköissä 60 voidaan kasvattaa esimerkiksi patogeenisia bakteereja. Sopivan ajan kuluttua reaktoriyksiköt 60 otetaan pois olosuhdekaapista 70. Tällöin magneettipartikkelit ovat magneettiyksikössä 10 kerättynä suojakalvon 21 pinnalle. Reaktorin 60 magneettiyksikkö 10 Irrotetaan reaktioastiasta 61, jonka jälkeen magneettipartikkelit voidaan esimerkiksi pestä ja konsentroida erillisissä astioissa. Irrotettuun reaktioastiaan 61 jää kaikki muu paltsi magneettipartikkelit. Laitteistolla voidaan käsitellä erittäin suuria nestetilavuuksia.

Kuvlossa 18 on esitetty koeputki 26 (engl. tube), jossa on sopivaa nestettä 23, kuten pesunestettä. Reaktorista 60 irrotettu magneettiyksikkö 10 viedään koeputkeen 26 kuvion 19 esittämällä tavalla. Magneettipartikkelit 22 ovat tällöin vielä kerääntyneinä suojakalvon 21 pinnalle. Tässä tilanteessa liuoksen 23 nestepinnan 25 on oltava suojakalvon 21 pinnalla olevien magneettipartikkelien 22 sitoutumisalueen yläpuolella niin, että magneettipartikkelit 22 ovat nestepinnan 25 alapuolella.

Kuviossa 20 on esitetty tilanne, jossa magneettiyksikön 10 ferromagneettista holkkia 12 liikutetaan kuviossa alaspäin. Kuviosta 20 nähdään, että ferromagneettinen holkki 12 on jo osittain magneetin 13 päällä. Ferromagneettisen holkin 12 siirtyminen magneetin 13 päälle aikaansaa magneettikentän poistumisen siltä kohdalta, jolloin osa magneettipartikkeleista 22a vapautuu suojakalvon 21 pinnalta ylhäältä lähtien. Siinä kohdassa, jossa ferromagneettinen holkki 12 ei vielä ole magneetin 13 päällä magneettikenttä pitää toista osaa magneettipartikkeleita 22b edelleen kiinni suojakalvon 21 pinnalla.

15

10

Kuviossa 21 ferromagneettinen holkki 12 on siirtynyt jo kokonaan magneetin 13 päälle. Tällöin ferromagneettinen holkki 12 on aikaansaanut magneettikentän poistumisen kokonaan, jolloin kaikki magneettipartikkelit 22 ovat vapautuneet suojakalvon 21 pinnalta liuokseen 23.

20

25

Kuviossa 22 magneettiyksikkö 10 on poistettu koeputkesta 26, jolloin magneettipartikkelit 22 ja niihin sitoutuneet komponentit, kuten esimerkiksi bakteerit on saatu konsentroitua reaktioyksikön 60 ulkopuoliseen koeputkeen 26. Samaa magneettiyksikköä 10 käyttäen voidaan nyt jatkaa näytteen prosessointia pienemmissä tilavuuksissa siten, että ferromagneettisella holkilla 12 rajoitetaan magneettipartikkelien 22 sitomisalue aivan suojakalvon 21 kärklosaan. Koeputkesta 26 voldaan kerätä magneettipartikkellt 22 seuraaviin koeputkiin ja esimerkiksi pestä niltä tarvittava määrä.

On myös mahdollista eristää reaktioyksiköstä 60 kerättyjen bakteerien DNA, RNA, proteiini tal pinta-antigeeni niille erikseen tarkoitetuilla reagensseilla. Bakteerit on yleensä hajotettava erilaisilla laittellia ja/tai reagenssellia ennen jatkoanalyysejä. Hajotuksen jälkeen voidaan lisätä seuraavat, sitomisominalsuuksiltaan erilaiset, magneettipartikkelit edellä aikaansaatuun bakteerilysaattiin. Uuden ominalsuuden sisäitävien magneettipartikkelien avulla kerätään esimerkiksi haluttu bakteerin proteiini, antigeeni, DNA, rRNA, RNA tai mRNA bakteerilysaatista. Reaktoriyksikössä 60 bakteerien keräykseen tarkoitetut magneettipartikkelit 22 on voitu poistaa ennen kuin uusia ominaisuuksia sisäitäviä magneettipartikkeleita on otettu käyttöön prosessissa.

Keksinnössä kuvattua menetelmää käyttäen voidaan edellä mainittuja komponentteja eristää, pestä ja vapauttaa varsinaista analyysia varten. Analyysimetodeina voi olla esimerkiksi PCR-amplifikaatio tai ELISA-määritys. Kuvatun kaltaisessa reaktoriastiassa 61 voidaan kasvattaa sekä aerobisia että anaerobisia mikro-organismeja.

Kuviossa 23 on esitetty magneettiyksikkö 10, johon kuuluu poikkisuuntaisesti magnetoitu magneetti 13, ferromagneettinen holkki 12 ja jonka suojakalvo 21, jonka ulkopinnassa on harjanteita 29. Harjanteiden 29 väliin jää syvennyksiä, joihin mikropartikkelit 22 kerääntyvät, ja jolden avulla saadaan varmistettua sekä suuren mikropartikkelimäärän luotettava kerääminen isolle pinnalle että niiden siirtäminen astiasta toiseen.

Kuviossa 24 on esitetty kuvion 23 magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneetti 13 on työnnetty kokonaan ulos ferromagneettisesta holkista 12. Tällöin polkittain magnetoitu magneetti 13 kerää mikropartikkeleita 22 suojakalvolle 21 koko magneetin pituudella. Magneettia 13 ulos työnnettäessä suojakalvo 21 venyy samalla niin, että harjanteiden 29 väliin muodostuu suuret syvennykset tai taskut. Mikropartikkelit 22 jäävät näihin taskuihin niin, että ne on helppo pitää paikoillaan magneettiyksikköä 10 nostettaessa. Magneettiyksikön 10 liikkeen aiheuttamat nestevirtaukset ja pinnan läpäisyn aiheuttama nestejännityksen häiritsevä vaikutus elvät irrota mikropartikkeleita 22 taskuista.

Kuviossa 25 on esitetty tilanne, jossa magneetti 13 on työntyneenä kokonaan ulos ferromagneettisesta holkista 12 ja samalla myös ferromagneettinen holkki 12 työnnetään kokonaan ulos. Tällöin magneetin 13 päälle työnnetty ferromagneettinen holkki 12 kumoaa magneetin 13 magneettivoiman ja mikropartikkelit 22 irtoavat suojakalvosta ja siirtyvät takaisin nesteeseen.

Kuviossa 26 on taas esitetty tilanne, jossa vain ferromagneettinen holkki 12 on työntyneenä kokonaan ulos. Tällöinkään ei magneetilla 13 ole magneettivoimaa, joten mikropartikkelit 22 eivät keräänny suojakalvon 21 pinnalle. Tätä kuvion 26 esittämää vaihetta voidaan sen sijaan käyttää vuorotellen kuvion 23 vaiheen kanssa, jolloin nesteeseen aikaansaadaan tehokkaasti sekoittava pumppausvaikutus. Luonnollisesti myös kuvioiden 24 ja 25 vaiheita voidaan käyttää vuorotellen eli magneetin 13 ollessa työntyneenä kokonaan ulos liikutetaan vain ferromagneettista holkkia 12 edestakaisin. Myös näin saadaan sekoittava pumppausvaikutus nesteeseen.

5

10

15

20

25

30

Kuviossa 27 on esitetty magneettiyksikkö 10, jossa on pitkittäin magnetoitu magneetti 13, ferromagneettinen holkki 12 ja suojakalvo 21, jonka päässä on tasku 42 mikropartikkeleita 22 varten. Tällaisella rakenteella saadaan myös kerättyä suuri määrä mikropartikkeleita 22, jotka eivät helposti irtoa suojakalvon 21 pinnasta siirron aikana.

5

Kuviossa 28 on esitetty useita rinnakkaisia magneettiyksiköitä 10, joilla on yhteinen levymäinen suojakalvo 21. Suojakalvo 21 on venyvää materiaalia, jolloin samaa kalvoa voidaan käyttää yhteisenä viereisten magneettiyksiköitä 10 varten. Kalvo otetaan edullisimmin rullata, jolloin se on myös helposti vaihdettavissa.

10

15

Kuviossa 29 on esitetty kaksi rinnakkaista magneettiyksikköä 10a ja 10b, joilla on yhteinen suojakalvo 21. Kuvion 29 esimerkkilaitteessa magneettiyksiköiden 10a ja 10b toiminta on eri vaiheissa. Molempien magneettiyksiköiden 10a ja 10b ferrometalliholkit 12a ja 12b ovat painuneina suojakalvoa 21 vasten siten, että suojakalvo 21 painuu mikrolevyn kaivojen reunoja vasten sulkien ja tiivistäen kaivot kalvolla. Magneettiyksikön 10b magneetti on lisäksi työnnetty alaspäin kohti mikrolevyn kaivoa niin, että suojakalvo 21 ja sen sisällä oleva magneetin 13b pää ovat nesteessä 23. Tällöin nesteessä 23 olevat mikropartikkelit 22 kerääntyvät poikittain magnetoidun magneetin 13b päähän suojakalvon 21 pinnalle.

Kuviossa 30 on esitetty sovellutusmuoto, jossa magneettiyksiköillä 10a ja 10b el ole erillisiä ferrometalliholkkeja. Ne on korvattu ferrometallilevyllä 12, joka on muotolltu siten, että mikrolevyn kaivojen kohdalla siinä on alaspäin suunnatut ulokkeet. Magneett 13a ja 13b on sijoitettu ferrometallilevyn 12 ulokkeiden kohdalla oleviin aukkoihin. Kuviossa 30 magneettiyksiköiden 10a ja 10b magneetit 13a ja 13b ovat samalla tavoin eri vaiheissa kuin kuviossa 29.

Kuvlossa 31 on esitetty sovellutusmuoto, jossa magneettiyksiköillä 10a ja 10b on myös yhteinen holkit korvaava ferrometallilevy 12, joka tässä tapauksessa on suora levy. Magneetit 13a ja 13b on sijoitettu ferrometallilevyn 12 aukkoihin. Tässäkin kuviossa magneettiyksiköiden 10a ja 10b magneetit 13a ja 13b ovat eri vaiheissa. Kuvion 29 ratkaisusta poiketen suojakalvo 21 on painettu mikrolevyn kaivojen reunoja vasten magneettien 13a ja 13b avulla eikä ferrometalliholkkien avulla. Magneettiyksikön 10a magneetti 13a on tiivistysasennossa kun taas toisen magneettiyksikön 10b magneetti 13b on mikropartikkelien 22 keräysasennossa.

35

30

Kuviossa 32 on esitetty monikanavasiirtolaite 40, jossa magneettiyksiköt 10 on sijoitettu ympyrän muotoon. Tällainen laite on edullinen silloin kun mikropartikkeleita on kerättävä

suuresta tilavuudesta. Magneettiyksiköillä 10 voi olla jokaisella erillinen suojakalvo, mutta toisen sovellutusmuodon mukaan kaikkien magneettiyksiköiden 10 kohdalla on yksi yhteinen suojakalvo.

Yllä mainitut keksinnön suoritusmuodot ovat vain esimerkkejä keksinnön mukaisen idean toteuttamisesta. Alan ammattimiehelle on selvää, että keksinnön erilaiset suoritusmuodot voivat vaihdella jäljempänä esitettävien patenttivaatimusten puitteissa.

VIITENUMEROLUETTELO

- 10 magneettiyksikkö
- 11 tanko
- 5 12 ferromagneettinen putki tai holkki
 - 13 magneetti
 - 14 liitoskohta
 - 15 suuaukko
 - 16 liitosputki
- 10 17 magneettikenttää kuvaavat viivat
 - 18 magneettikentän keräysalue
 - 19 magneettikenttä
 - 20 keräyspinta
 - 21 suojakalvo
- 15 22 mikropartikkelit
 - 23 liuos
 - 24 magneetin napa
 - 25 nestepinta
 - 26 astia
- 20 27 käämi
 - 28 pyöritysakseli
 - 29 suojakalvon harjanne
 - 30 mlkropartikkellen siirtolaite
 - 31 runkoputki
- 25 32 soviteholkki
 - 33 klinnityslaippa
 - 34 putkensiirtoyksikkö
 - 35 putkensiirtotappt
 - 36 pitkänomainen aukko
- 30 37 magneetin slirtoluisti
 - 38 magneetin siirtotappi
 - 39 pitkänomainen aukko
 - 40 mikropartikkelien monikanavasiirtolaite
 - 41 magneettiyksikköryhmä
- 35 42 tasku
 - 43 yhdystanko
 - 44 palautusjousi

- 45 välitanko
- 46 "liipasin"
- 50 automaatti
- 51 matriisi
- 5 52 kontralliyksikkö
 - 53 nuoli
 - 54 nuoli
 - 55 näytelevy
 - 56 matriisi (toisen kerran)
- 10 57 taso
 - 58 (toinen) kontrolliyksikkö
 - 60 reaktoriyksikkő
 - 61 reaktioastia
 - 62 kanava
- 15 63 venttiili
 - 64 kärklosa
 - 70 olosuhdekaappi
 - 71 moottori
 - 72 käyttölaite

PATENTTIVAATIMUKSET

1. Magneettinen siirtomenetelmä mikropartikkelien (22) tai magneettipartikkelien lajittelemiseksi, keräämiseksi, siirtämiseksi tai annostelemiseksi joko samassa nesteessä (23) tai nesteestä (23a) toiseen (23b) magneettikentän avulla, jonka menetelmän mukaan partikkelit kerätään suojuksen tai suojakalvon (21) pinnalle sen sisällä olevan, ainakin yhden magneettin (13) tai vastaavan avulla ja annostellaan muuttamalla magneettikentää tai magneettikentän voimakkuutta esimerkiksi magneettia liikuttamalla, tunnettu siitä, että magneettikentän tai sen voimakkuuden muutos suoritetaan ainakin yhden ferromagneettisen kappaleen, kuten levyn tai putken (12) avulla siten, että ainakin yhtä magneettia (13) ja/tai ainakin yhtä kappaletta liikutetaan toistensa suhteen niin, että partikkeleita (22) kerättäessä magneetti on osittain tai kokonaan ferromagneettisen kappaleen ulkopuolella ja partikkeleita irrotettaessa tai annosteitaessa magneetti on osittain tai kokonaan ferromagneettisen kappaleen sisällä tai takana.

15

20

25

35

- 2. Patenttivaatimuksen 1 mukainen menetelmä, tunnettu siitä,
- että magneettikentän voimakkuutta säädetään liikuttamalla ainakin yhtä magneettia
 (13) ja ferromagneettista putkea (12) toistensa suhteen siten,
- että magneettikentän voimakkuutta pienennetään siirtämällä magneettia (13) tai putkea (12) niin, että magneetti menee putken sisään päin,
- ja että magneettikentän voimakkuutta suurennetaan siirtämällä magneettia (13) tai putkea (12) niin, että magneetti tulee putkesta ulospäin.
- 3. Patenttivaatimuksen 1 tai 2 mukainen menetelmä, t u n n e t t u siitä, että magneettikentän voimakkuutta pienennetään siirtämällä magneettia (13) ferromagneettisen putken (12) sisään tal siirtämällä ferromagneettista putkea magneetin päälle.
- 4. Patenttivaatimuksen 1, 2 tai 3 mukainen menetelmä, 1 u n n e t t u siitä, että
 magneettikentän voimakkuutta pienennetään siirtämällä ferromagneettista putkea (12)
 kovan kuppimaisen suojan (21) sisällä olevan magneetin (13) päälle tai työntämällä putkea
 joustavan suojakalvon ja magneetin väliin.
 - 5. Mikropartikkelien (22) siirtolaite (10) mikropartikkelien tai magneettipartikkelien lajittelemiseksi, keräämiseksi, siirtämiseksi tai annostelemiseksi joko samassa nesteessä (23) tai nesteestä (23a) toiseen (23b), johon siirtolaitteeseen kuuluu ainakin yksi suojuksen tai suojakalvon (21) sisällä oleva magneetti (13) tai vastaava, tunnettu siitä,

- että siirtolaitteeseen (10) kuuluu ainakin yksi ferromagneettinen kappale, kuten levy tai putki (12),
- ja että ainakin yksi magneetti ja/tai ainakin yksi ferromagneettinen kappale, kuten levy tai putki (12) ovat toistensa suhteen liikutettavissa niin, että partikkeleita kerättäessä magneetti on osittain tai kokonaan ferromagneettisen kappaleen ulkopuolella, ja partikkeleita irrotettaessa tai annosteltaessa magneetti on osittain tai kokonaan ferromagneettisen kappaleen sisällä tai takana.
- 6. Patenttivaatimuksen 5 mukainen siirtolalte (10), tunnettu siitä,
- että siirtolaitteessa on ainakin yksi ferromagneettinen putki (12) tai aukko
 ferromagneettisessa levyssä ja alnakin yksi putkessa tai aukossa liikkuva
 kestomagneetti (13) tal sähkömagneetti,
 - ja että putki (12) tai aukko on rautaa tai muuta materiaalla, joka magneettiset ominalsuudet estävät magneetin (13) magneettivuota pääsemästä putken läpi.

7. Patenttivaatimuksen 5 tai 6 mukainen siirtolaite (10), tunnettu siitä,

- että siirtolaitteessa on kaksi tai useampia magneetteja (13), jotka ovat samanlaisia talerilaisia, ja jotka ovat kiinnitettyinä tolsiinsa magneettivoiman avulla tai jonkin väliaineen tai välikappaleen välityksellä, joka on ferromagneettista tai eiferromagneettista.
- 8. Patenttivaatimuksen 5, 6 tai 7 mukainen siirtolaite (10), tunnet tu siitä,
- että magneetti (13) on kiinnitetty tankoon (11), jonka avulla magneettia voidaan liikuttaa ferromagneettisessa putkessa (12),
- 25 ja että tanko (11) on ferromagneettinen tai ei-ferromagneettinen.
 - 9. Jonkin patenttivaatimuksista 5-8 mukainen siirtolaite (10), tunnettu siitä,
 - että ferromagneettinen putki (12) on pyöreä sylinteri ja magneetti (13) on ainakin yksi
 putken kanssa saman keskelnen pyöreä tanko tai tappi,
- ja että magneetin (13) magnetointiakseli on sen pituusakselin suuntainen niin, että magneetin navat ovat tangon päissä.
 - 10. Jonkin patenttivaatimuksista 5-8 mukainen siirtolaite (10), tunnettu siitä,
 - että ferromagneettinen putki (12) on pyöreä sylinteri ja magneetti (13) on ainakin yksi putken kanssa saman keskeinen pyöreä tanko tai tappi,
 - ja että magneetin (13) magnetointiakseli on polkittaissuuntainen eli kohtisuorassa sekä ferromagneetlisen putken että tankomalsen magneetin pituusakselin suhteen.

35

5

15

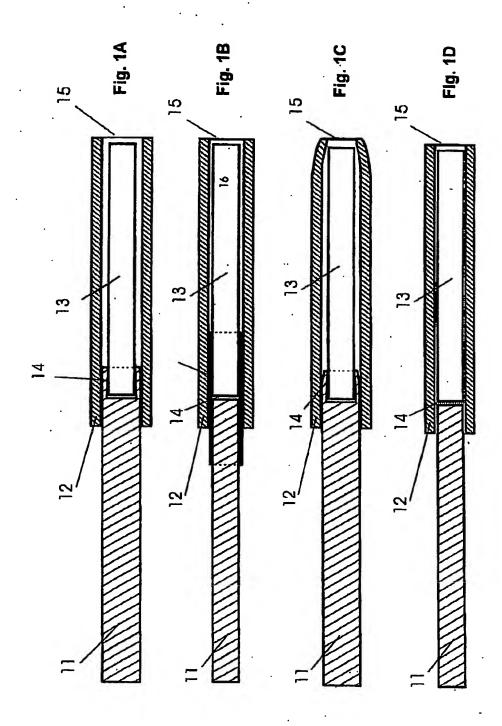
- 11. Jonkin patenttivaatimuksista 5-10 mukalnen siirtolaite (10), tunnettu siitä,
- että suojakalvo (21) on kuppimainen kappale, joka on venymätöntä materiaalia, kuten kovaa muovia tai metallia,
- ja että suojakalvo (21) muodostaa ferromagneettisen putken (12) jatkeen niin, että putkesta ulos työnnettynä magneetti (13) pääsee liikkumaan suojakalvon sisällä.
 - 12. Jonkin patenttivaatimuksista 5-11 mukainen siirtolaite (10), tunnettu siitä,
- että suojakalvo (21) on venyvää ja joustavaa materiaalla, kuten elastomeerinen muovisuoja tai ohut kalvo, joka venyy työnnettäessä magneettia (13) ulos ferromagneettisesta putkesta (12).

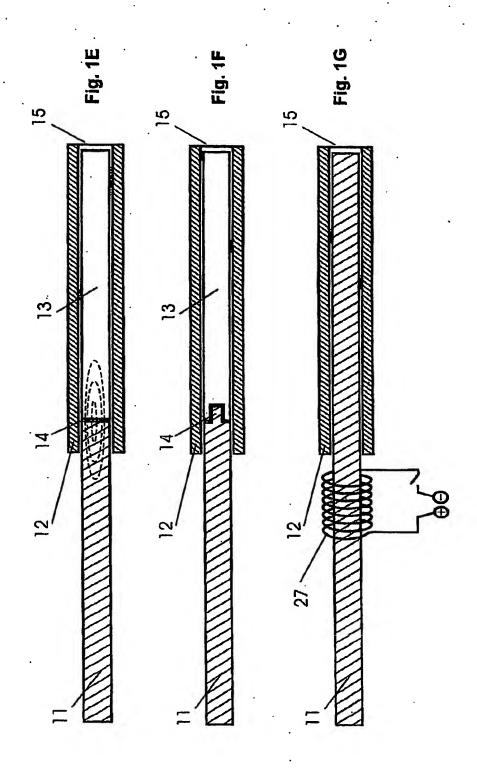
(57) TIIVISTELMÄ

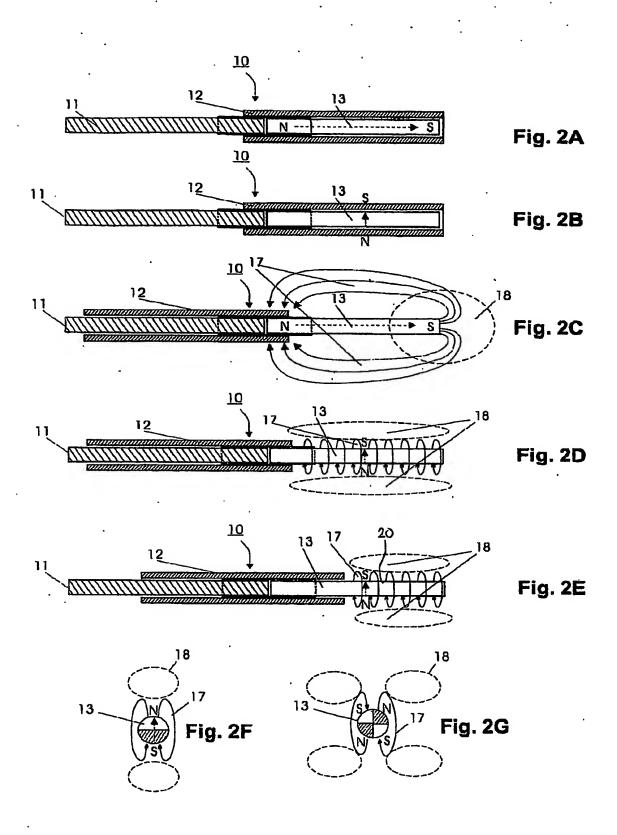
5

10

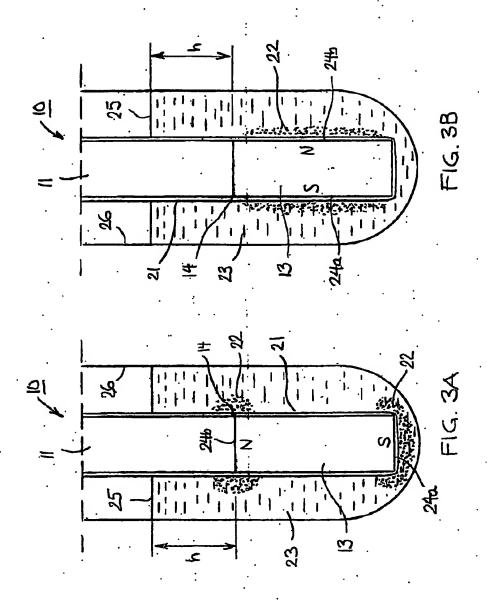
Magneettinen siirtomenetelmä mikropartikkelien (22) lajittelemiseksi, keräämiseksi, siirtämiseksi tai annostelemiseksi joko samassa nesteessä (23) tai nesteestä (23a) toiseen (23b) magneettikentän avulla. Siirtolaitteeseen (10) kuuluu suojakalvon (21) sisällä oleva magneetti (13), jonka magneettikentää muuttamalla partikkelien kerääminen ja annostelu suoritetaan. Magneettikentän muuttaminen tapahtuu siirtolaitteessa olevan ferromagneettisen kappaleen, kuten levyn tai putken (12) avulla siten, että partikkeleita kerättäessä magneetti on osittain tai kokonaan ferromagneettisen kappaleen sisällä ja partikkeleita irrotettaessa tai annosteltaessa magneetti on osittain tai kokonaan ferromagneettisen kappaleen sisällä tai takana.

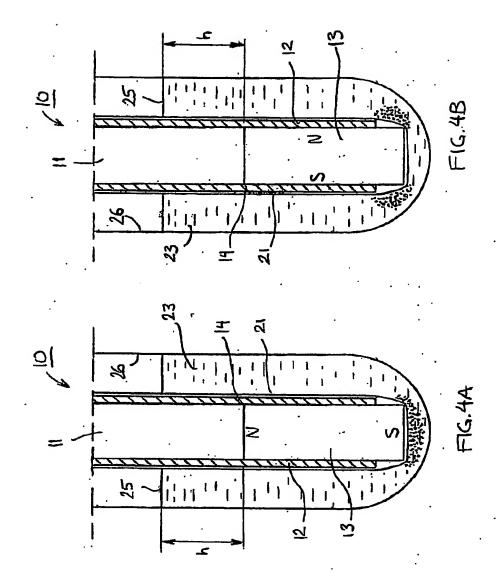

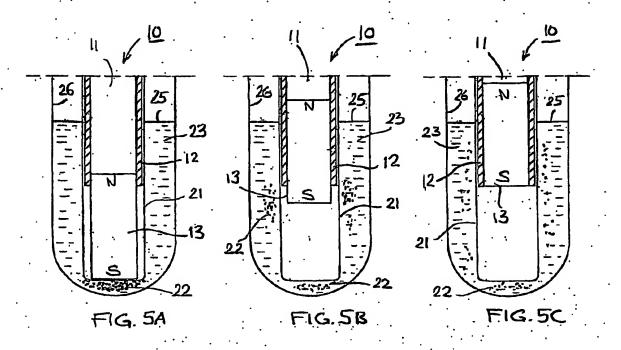

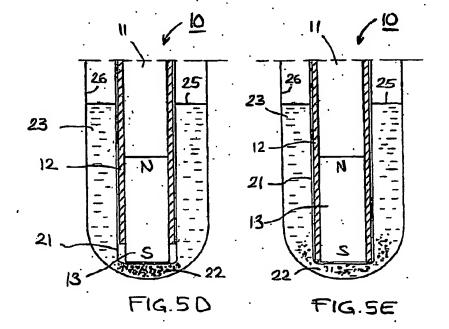

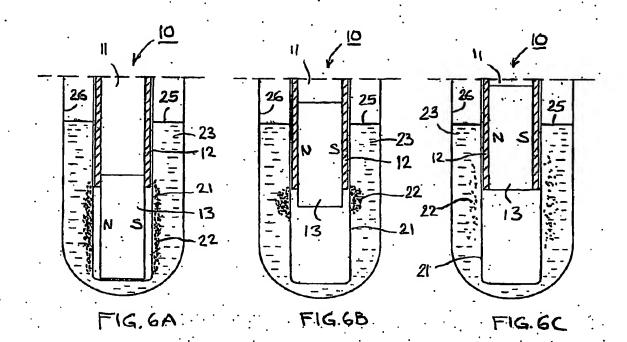

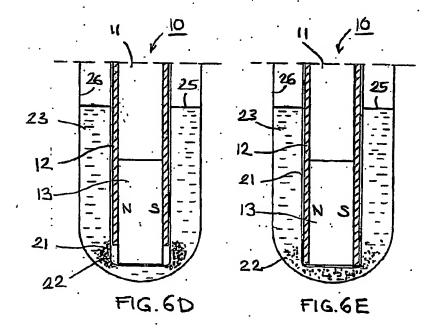

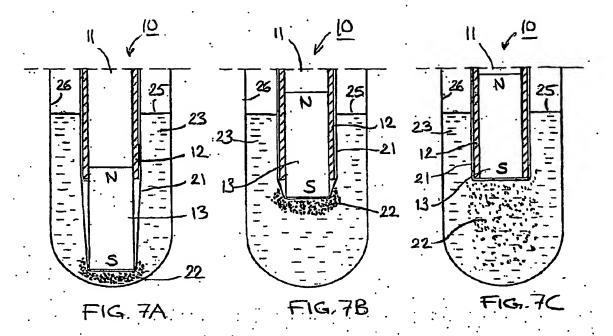

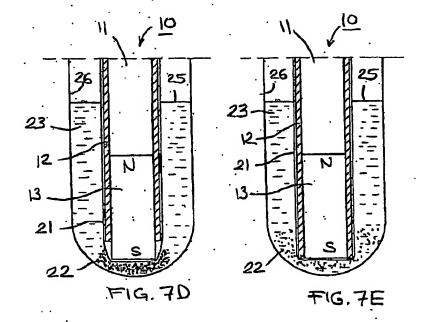

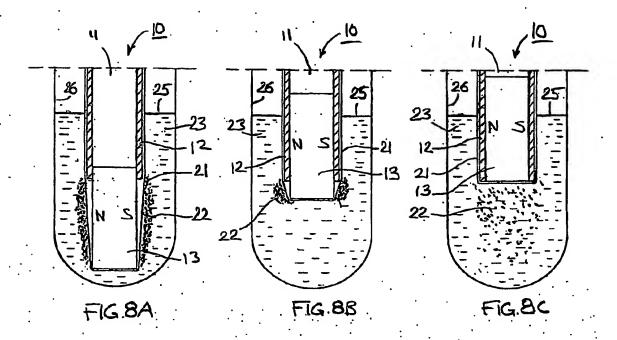

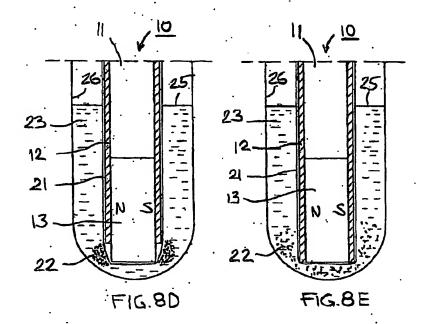

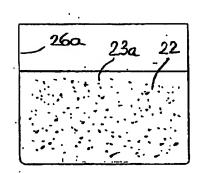

FIG. 9A

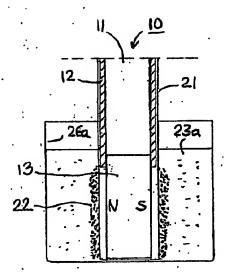
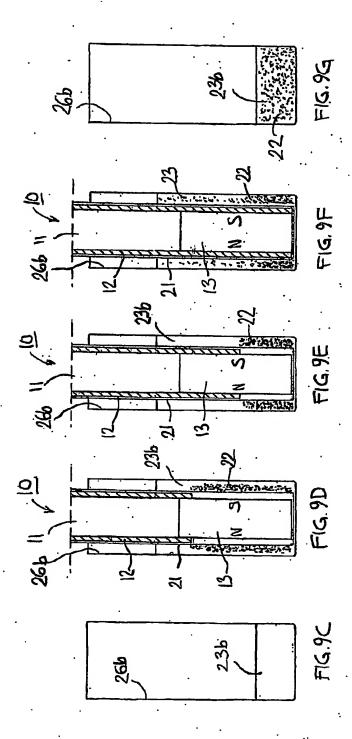

FIG. 9B

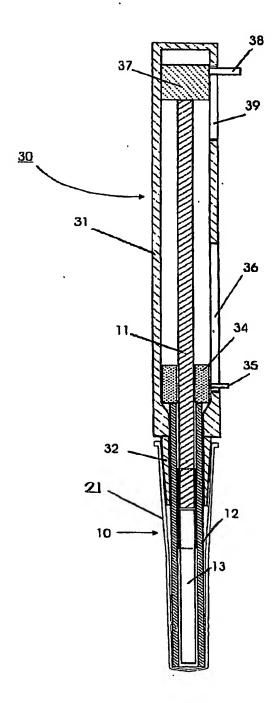

Fig. 10

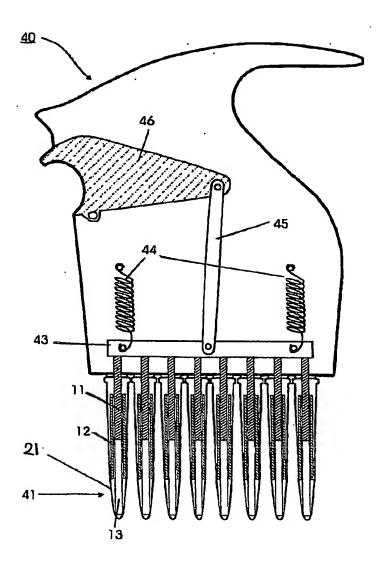

Fig. 11

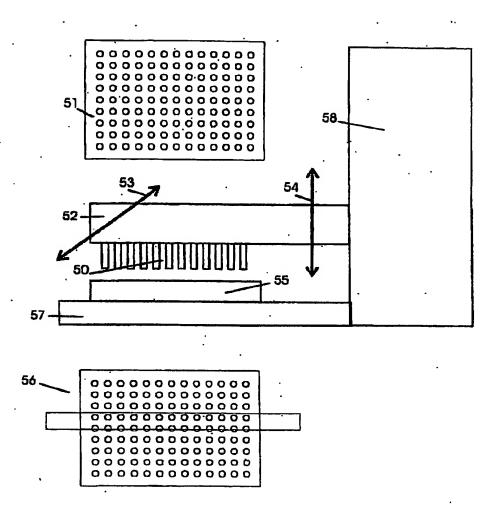
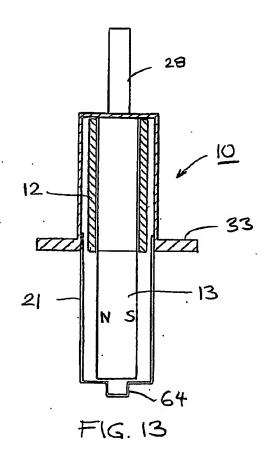

Fig. 12

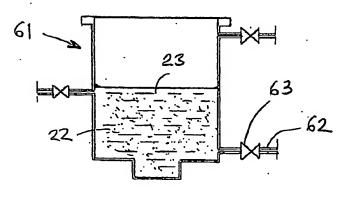

FIG.14

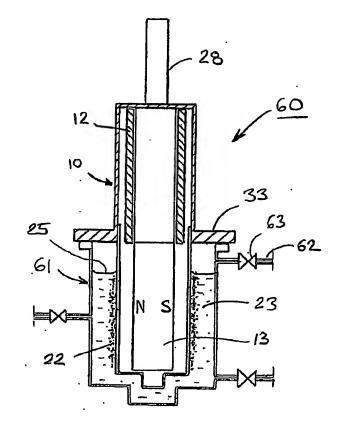

FIG. 15

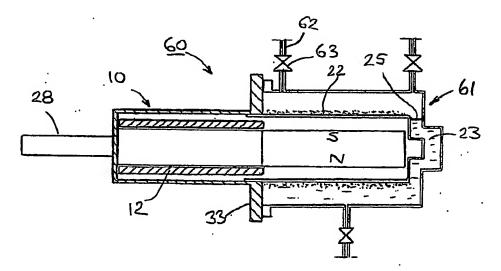

FIG. 16

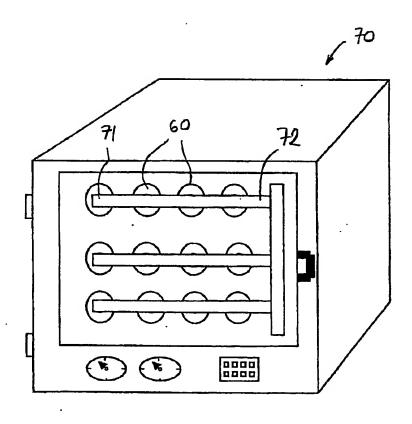
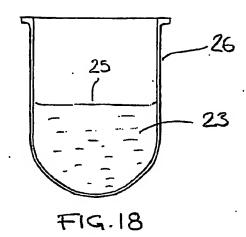
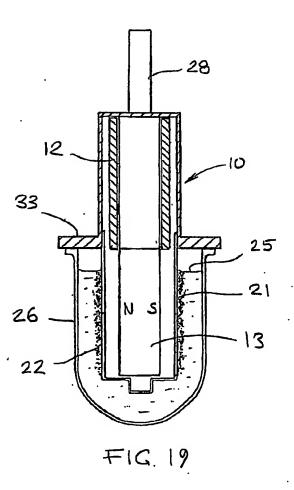
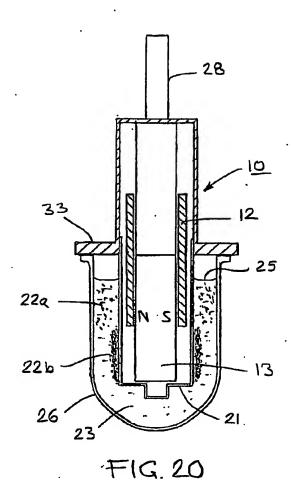
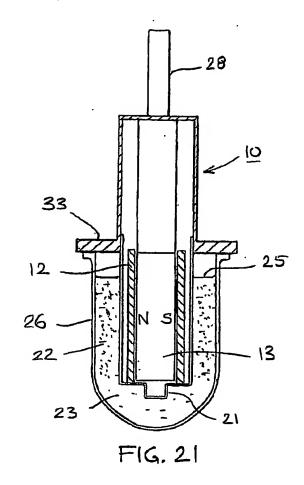

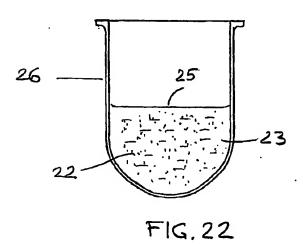
FIG. 17

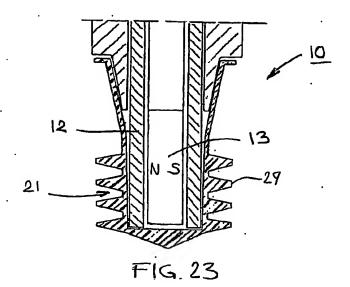

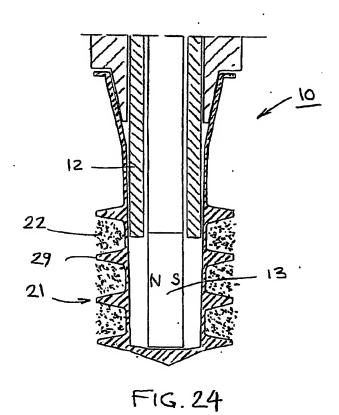

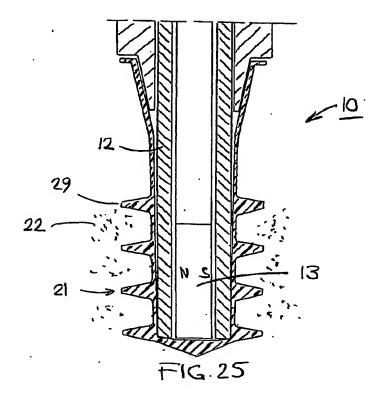

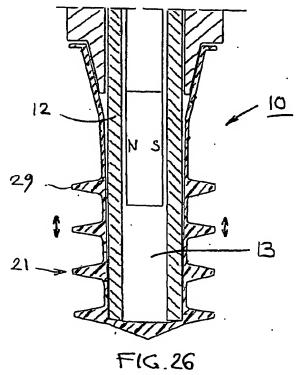

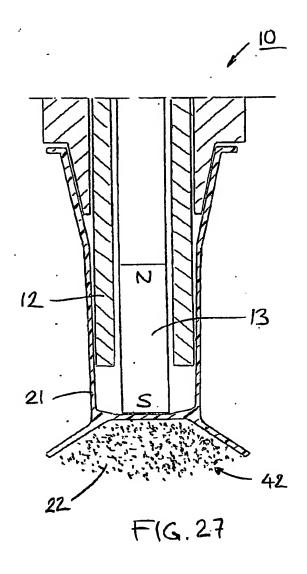

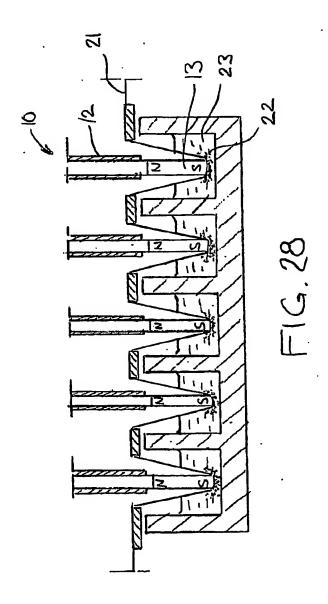

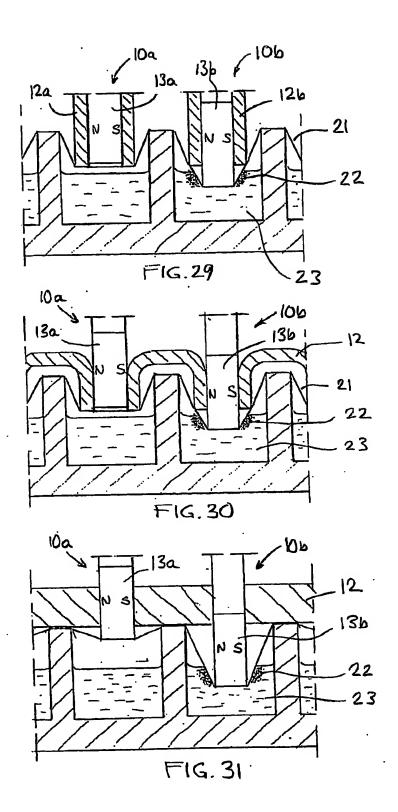

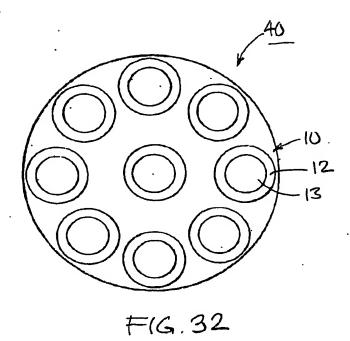
LY

This Page is Inserted by IFW Indexing and Scanning Operations and is not part of the Official Record

BEST AVAILABLE IMAGES

Defective images within this document are accurate representations of the original documents submitted by the applicant.

Defects in the images include but are not limited to the items checked:
BLACK BORDERS
☐ IMAGE CUT OFF AT TOP, BOTTOM OR SIDES
☐ FADED TEXT OR DRAWING
☐ BLURRED OR ILLEGIBLE TEXT OR DRAWING
☐ SKEWED/SLANTED IMAGES
☐ COLOR OR BLACK AND WHITE PHOTOGRAPHS
☐ GRAY SCALE DOCUMENTS
☐ LINES OR MARKS ON ORIGINAL DOCUMENT
☐ REFERENCE(S) OR EXHIBIT(S) SUBMITTED ARE POOR QUALITY
□ OTHER:

IMAGES ARE BEST AVAILABLE COPY.

As rescanning these documents will not correct the image problems checked, please do not report these problems to the IFW Image Problem Mailbox.